DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 1

JANUAR 1963

1112. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1

JANUAR 1963

112. ÅRG.

Indhold:

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år, i udlandet $ 3,00 pr. halvår, $ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

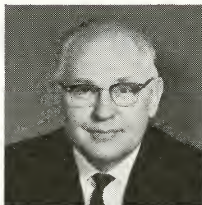
Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen, Holte

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

Når vi går ind i 1963, er det ikke blot et nyt år, men hvis vi selv vælger, kan alting blive nyt for os, nye tanker, nye mål, ny ærgerrighed, i virkeligheden et nyt liv. Når man ser nøgternt på det, lærer evangeliet os, at vi ikke behøver at vente på nytårsdag, men at hver dag kan og bør begynde et nyt liv for os.

Gud har lagt ansvaret for at udarbejde vor egen frelse på enhver af os. Ingen andre kan gøre dette for os. På grund af dette er vi nødt til at analysere os selv hver dag, vi må være strengt ærlige over for os selv, indrømme vore egne svagheder og ufuldkommenheder og beslutte os til at forbedre os og blive bedre for hver dag, der går.

Vor Herre og Frelser har givet os chancen for at blive frelst gennem sin forløsning og har også givet os et eksempel til at leve efter og har givet os lærdomme, som, hvis de bliver fulgt, vil gøre os til Guds sønner og døtre, værdige til at vende tilbage til vor Faders nærhed. Og dog, anvender vi disse lærdomme på os selv? Hvor ofte læser vi skriften og glæder os over skønheden deri og siger: »Det er dette, verden trænger til«, men undlader at sammenligne vort eget liv og vore egne handlinger med disse samme lærdomme?

At læse skriften og forstå evangeliet og selv det at have et vidnesbyrd om dets sandhed gavner os ikke meget, med mindre vi anvender disse sandheder til at gøre vort liv bedre. Det er denne sandhed, Kristus belærte os om, da han sagde: ». . . tag først bjælken ud af dit eget øje, så kan du se klart til at tage splinten ud af din broders øje.« *(Matt. 7:5).*

Skriften er Guds ord og adskiller sig derfor fra al anden læsning. Når vi læser, hvad menneskene skriver, kan vi akceptere eller fornægte, hvad vi vil, men når vi læser Guds ord, som det indeholdes i skriften, bliver disse ord vor livsvej, hvis vi skal høste lydighedens velsignelser. Dette forstås klart af følgende ord, som Frelseren udtalte: »Ikke enhver, der siger til mig: »Herre, Herre!« skal komme ind i himmeriget, men den, der gør min himmelske Faders vilje.« *(Matt. 7:21).*

Vi har alle fået vor handlefrihed, hverken Gud eller Hans tjenere vil prøve at tvinge os til lydighed. Hver enkelt må i sig selv opbygge det karaktertræk at vælge det rette. Det er ganske vist rigtigt, at det gode eksempel fra en retskaffen mand eller kvinde, eller råd og vejledning fra en, vi elsker, kan have en god indflydelse på vort liv, men vi alene kan træffe afgørelse om, hvad vort liv skal blive og hvorledes vor evighed skal blive.

Vore vidnesbyrd må opbygges på skriftens lærdomme, vi har ikke råd til at være afhængige af andres eksempel. De største mennesker har deres svagheder, og de er alle undergivet fristelser. Mænd og kvinder, som i mange år har været gode eksempler på retskaffenhed, har vist sig at bukke under for fristelser og falde bort fra sandhedens sti i en sen alder, og de, som har mistet troen på sandheden på grund af dette, har kun deres egen svage tro at dadle for det. Vi må aldrig dømme Kirken på grund af et ulydigt medlem, heller ikke tillade vore følelser at blive såret over andres tankeløshed eller forkerte bedømmelse, uanset deres stilling i Kirken. Vi må være klar over, at alle laster, som f. eks. uhæderlighed, tankeløshed, misforståelse, utilgivelighed, dårlig dømmekraft, uvenlighed, hidsighed, grim tale, kritik, sladder o.s.v., er menneskelige svagheder og på ingen måde er Kirkens lærdommes fejl. Som profeten Jeremias siger: »Så siger Herren: Forbandet være den mand, som stoler på mennesker, og som holder kød for sin arm, hvis hjerte viger fra Herren . . . Velsignet være den mand, som stoler på Herren, og hvis tillid Herren er.« *(Jeremias 17:5,7).*

Det er min ydmyge bøn, at hvert eneste medlem af Kirken vil finde 1963 med 365 dage med fremgang, hver dag vil leve lidt nærmere til Herren og lidt nærmere følge Hans lærdomme. Daglig tænke på at forbedre os selv og samtidig daglig tilgive dem, som fejler omkring os.

Må vi som vor vejledning bruge de skønne ord i en af vore sange:

Mer hellighed giv mig, mer stræben i løn;
mer tålmod i prøver, mer anger for synd;
mer tro på min Frelser, mer lyst til hans bud;
mer fryd i hans gerning, mer kundskab om Gud.

Mer ydmyghed giv mig, mer angerfuld bod;
mer glæde ved livet, mer fasthed og mod;
mer sorg for hans smerte, mer gru for hans død;
mer tålmod i trængsel, mer håb i min nød.

Mer lydighed giv mig, mer kraft til at stå;
mer renhed i sjælen, mer ædel attrå;
mer længsel mod himlen, mer lys på min vej;
mer salig og hellig, mer, Herre, som dig.

Deres hengivne
Levi B. Thorup, missionspræsident.

VISDOMSORDET - *en vejviser*

af *Robert J. Beveridge, dr. med.*

Ned gennem tiderne er der blevet opstillet visse vejledere til at hjælpe menneskene i deres fremgang — socialt, økonomisk og religiøst. En af disse blev givet af Herren den 27. februar 1833, en livsvigtig vejleder kaldet Visdomsordet, det findes i 89. afsnit i Lære og Pagter, med fem forklarende vers i det 59. afsnit.

Visdomsordet er givet med den forjættelse, at hvis vi holder fast ved de bud, der er fremsat, vil vi få større styrke og udholdenhed, så vi kan »løbe og ikke blive trætte, gå og ikke blive matte.« Det lover også, at vi vil få visdom og kundskab, ja, endog skjulte skatte af kundskab. Endelig siges det, at dødens engel skal gå fordi os, ligesom Israels børn, og ikke slå os ihjel.

Visdomsordet »er afpasset efter de svages evne, ja, de allersvageste blandt alle de hellige, som er eller kan kaldes hellige.« De svageste, siger det, ikke de stærkeste! Nu kan De se, hvorfor vore stavspræsidenter og biskopper bruger Visdomsordet sammen med andre love som en slags målestok for Kirkens medlemmers værdighed. De er måske ikke i stand til at se dybt i vore hjerter og sige nøjagtigt, hvilken slags personer vi er, men de har i det mindste denne ydre tilkendegivelse.

Hvad må vi gøre, for at vi kan modtage de umådelige velsignelser, der er forjættet? Vi må holde fast ved Guds sundhedslov — Visdomsordet. Der er et hovedprincip i selve Visdomsordet, thi det udtaler, at man kan bruge alt, hvad Gud har tilvejebragt, hvis man gør det med forstand og taksigelse. *Forstand og taksigelse,* hovedprincippet i Visdomsordet! For at hjælpe os til selv at afgøre, hvad der er forstandigt, er der anført forskellige eksempler. Vi bliver opfordret til at afstå fra at bruge alkohol til indvortes brug, fra at bruge tobak under enhver form og til at afstå fra at drikke hede drikke, hvad der er blevet fortolket til at betyde te og kaffe.

Hvis De skulle rejse til North Carolina, en af de førende tobaksdyrkende stater, og se ud over de uhyre marker med tobak, ville De se noget interessant, thi meget af arealet ville være dækket af solskærme af musselin. Der er en grund til dette. Dyrkerne har lært, at for at få de bedste priser for deres produkter, må de have så godt som fuldendte blade. Da de ikke må brændes af solen, bliver de unge planter sat under solskærme af musselin. De må heller ikke blive angrebet af insekter, derfor har dyrkerne gennem generationer sprøjtet deres marker med stærke insektmidler, hvoraf størstedelen indeholdt blyarsenat. Dette sprøjtes på den opvoksende høst to, tre eller fire gange i sæsonen. Noget af arsenikken absorberes direkte af bladene og stænglerne, men for størstedelens vedkommende vasker regnen arsenikken af planterne og lige ned i jorden. Derfor er jordbunden i tobaksområderne anslået til at indeholde mellem 5 og 30 procent arsenik mere end jordbunden normalt indeholder i USA, hvor der dyrkes afgrøder til menneskenes fortæring.

Disse tobaksplanter er levende, åndende organismer, ligesom vi er, og de tager imod det, der tilfældigvis er i nærheden af dem, akkurat ligesom vi gør. De indtager i deres blade og stængler mængder af arsenik, og en person, som senere inhalerer resten af røgen fra det brændende blad, indtager i sit legeme en vis mængde af denne arsenik — en dødbringende gift. En ting, som ikke er almindelig kendt, er, at arsenik er, hvad vi i medicinen kalder et carcinogenisk stof. Dette er måske et nyt udtryk for mange af Dem; et carcinogenisk stof er et stof, der kan fremkalde kræft i en modtagelig organisme. Der er allerede blevet uddraget ti carcinogeniske stoffer af røgen fra tobaksrygning; arsenik, benzypyrin og nikkelcarbonyl for blot at nævne tre! Dette er altså den første grund til, at De ikke skulle bruge tobak: den arsenik, der indeholdes i cigaretrøgen.

Den anden grund: Under Kolumbus' anden rejse til Amerika gik nogle af hans mænd i land for at undersøge forholdene, men de flygtede tilbage til deres skib og fortalte en historie om uhyrer, der levede i dette land, og som blæste røg og ild. Da nogle af officererne gik i land for at undersøge, fandt de indfødte, som røg knuste tobaksblade. Da Kolumbus og hans folk vendte tilbage til Europa, tog de nogle af disse planter med sig, samt nogle af de indfødte og denne nye skik. Tobak blev på denne måde indført ved Spaniens og Portugals hoffer. Ved det spanske hof var der en mand ved navn Jean Henrie Nicot, den franske ambassadør. Han så denne nye skik, prøvede den og blev forfalden til den, og da han vendte tilbage til Frankrig, indførte han den blandt de adelige. Selv Katharine af Medici, Frankrigs dronning, prøvede den. Nicot blev senere sendt til Rusland som fransk ambassadør. Atter indførte han denne nye skik. Selv kejserinden af Rusland prøvede den, men hun blev meget syg og vendte tilbage til sine gemakker, hvor hun blev tilset af sin hoflæge. Efter at have undersøgt hende, erklærede han: »Jeg ved ikke, hvad det er, men der er noget i røgen fra denne plante eller urt, som er en dødbringende gift.«

Denne dødbringende gift blev ikke lokaliseret før næsten tre hundrede år senere. Den kaldes et alkaloid og er en af de tre mest dødbringende giftstoffer, der findes i naturtilstand, og den overgås kun af toksinet af den bakterie, der findes i fordærvet kød, *botulus bakterien,* og er i sine dødbringende egenskaber på lige fod med cyanid eller blåsyre. Denne dødbringende gift i tobakken er opkaldt efter Jean Nicot og er kendt som nikotin.

Der er tilstrækkelig nikotin i en pakke cigaretter til, at hvis den blev isoleret og i fire lige store doser blev puttet i en injektionssprøjte og indsprøjtet i hver sin af fire unge

mennesker, ville de to med næsten fuld sikkerhed dø, og måske den tredie med. Ja, det er en dødelig gift. Gennemsnitlig er der ti microgram nikotin i hver cigaret. Femten microgram har lejlighedsvis været skæbnesvangert.

Der er tilstrækkeligt nikotin tilbage i koncentreret form i det cigaretskod, som ofte bliver efterladt rundt omkring i huset til, at skulle Deres lille barn, broder, søster, søn eller datter samle det op, tygge på det og sluge det, vil barnet måske dø. Dette sker adskillige gange i USA hvert år.

Hvert år er der et antal unge mennesker i junior-højskolen, der tager nogle få dybe inhalationer af en cigaret for første gang og så falder døde om eller bliver frygtelig syge. Det er det, der kaldes et anafylaktisk chok. Ja, nikotin er en dødbringende gift. Hvis De ville komme fire eller fem dråber ren nikotin, fortyndet med omtrent ti dråber destilleret vand, på gummen af en hund af normalstørrelse, vil den så godt som sikkert dø i løbet af ca. fem minutter.

Det er altså den anden grund.

Så er der den tredie grund. Medens De sidder og læser dette, har De ikke nødig at sige til Deres hjerte, at det skal slå, for det passer sit hverv meget solidt, dygtigt, effektivt, idet det slår mellem 70 og 100 gange i minuttet og pumper ca. 5½ liter blod gennem sig selv hvert minut. Dette blod består af to hovedbestanddele: den flydende del, som vi kalder plasma, og den faste del, som vi kalder blodlegemer. Størsteparten af disse blodlegemer er milliarder af små røde legemer, som, hvad os angår, hovedsageligt er blodets iltbærende midler.

De pumpes af hjertet ud til lungerne, hvor de, efter at have skilt sig af med deres last af kuldioxyd (kultveilte), samler en last af oxygen (ilt) op. Så vender de tilbage til hjertet, hvor de af hjertet bliver pumpet ud til hjernen, musklerne og de forskellige væv i legemet.

Når en organisk substans brænder — De ved, hvad jeg mener med organisk, det er noget, som har været levende — træ, kul, papir, tøj, blade, tobak — og den brænder med en klar, strålende flamme, når der er ilt tilstede, nedbrydes den til to grundbestanddele, vand og kuldioxyd (kultveilte), eller CO_2. Skulle den imidlertid kun ulme eller ryge, og lad mig minde Dem om, at en cigaret er konstrueret således, at den netop ryger, nedbrydes den til vand, kuldioxyd og også kulmonoxid (kulilte). Ja, det er den samme kulilte, som kommer ud af udstødningsrøret i Deres bil. Jeg er sikker på, at der er ingen, som ville være så dum at lade sin bil være i gang i et lukket rum, som f. eks. en garage, med vinduer og døre lukket og så blive derinde, med mindre han ønskede at dø.

I blodet hos moderate storrygere er der blevet fundet mellem 7 og 15 procent kulilte. Når denne kulilte går i forbindelse med de røde celler, er det meget vanskeligt for den at blive fjernet på grund af den udprægede affinitet (stoffers tilbøjelighed til at indgå forbindelse med hinanden) for de røde blodlegemer, når man sammenligner med oxygen. I nogle tilfælde tager det fra 90 til 120 dage for kulilten at blive fuldstændigt frigjort fra de røde celler. Det er en af grundene til, at trænere siger til Dem, at hvis De vil drive konkurrence-sport, bør De ikke ryge, for det er absolut umuligt for et menneske at yde sit allerbedste, jeg tilføjer, også mentalt, hvis fra 7 til 15 procent af hans blods iltbærende kapacitet svækkes af den slags ting som kulilte. Dette var altså den tredie side af sagen om tobak.

For det fjerde er der andre ting, som kommer gennem røgen af en cigaret, herunder aldehyder, syrer, tjære og beg. Vi skulle vide noget om aldehyder og blive kendt med den aldehyd, der hedder formaldehyd, for det er en af menneskets venner. Formaldehyd er hovedbestanddelen af balsameringsvæske. Da det altid kommer med i røgen fra en cigaret, skulle det i sig selv være nok til at holde en fra at ryge.

Og nu, den femte grund! Vi, som har med det medicinske område at gøre, har ofte fået den kendsgerning slået fast, at hvor det gælder personlig fornøjelse, går fornuften meget ofte fløjten. Størsteparten af lægerne erklærer nu, at der er en årsagssammenhæng mellem rygning og visse sygdomme i hjertet og lungerne — ja, herunder kræft. Hvis ord vil De have? Vil De have Det Amerikanske Kræft-Selskabs eller Det Amerikanske Hjerte-Selskabs eller den Nationale Tuberkulose-Forenings? Måske udtalelsen fra Den Offentlige Sundheds-Tjeneste ville være acceptabel! Ville de godtage udtalelser fra Det Britiske Medicinske Selskab eller Det Britiske Kræft-Selskab eller de tilsvarende organisationer i Sverige, Danmark eller Norge? Hvert eneste af disse selskaber og foreninger har offentliggjort udtalelser om, at der er en årsagssammenhæng mellem rygning og sygdomme i hjerte og lunger, herunder kræft.

(fortsættes)

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Dette liv er tiden,
da menneskene skulle berede sig til at møde Gud.

Spørgsmål:

I Alma 34:31—34 finder vi følgende:

»Ja, jeg ville ønske, I ville komme og ikke forhærde jeres hjerter længere; thi se, nu er tiden og frelsens dag for jer; og dersom I vil omvende jer og ikke forhærde hjertet, skal den store forløsningsplan snart blive iværksat for jer.

Dette liv er tiden, da menneskene skulle berede sig til at

møde Gud; ja, dette livs dag er den dag, da menneskene skal udføre deres arbejde.

Og som jeg sagde jer før, eftersom I har haft så mange vidnesbyrd, så beder jeg jer om ikke at opsætte jeres omvendelsesdag til enden; thi dersom vi ikke benytter vor tid i dette liv, da kommer der efter denne livets dag, som er os givet til at berede os til evigheden, en mørk nat, hvor intet arbejde kan udrettes.

I kan ikke sige, når I kommer til dette frygtelige tidspunkt: Jeg vil angre og omvende mig til min Gud. Nej, I kan ikke sige det, thi den samme ånd, som er i besiddelse af jeres legeme, når I går ud af dette liv, den samme ånd vil have magt til at tage jeres legeme i besiddelse i den evige verden.«

Vi har diskuteret denne udtalelse, og vi spekulerer på, hvorledes dette kan forliges med læren om frelse for de døde? Det ser ud, som om de, der har svigtet i dette liv, således er udelukket fra ethvert håb om frelse i det kommende liv. Hvorfor gør vi så tempelarbejde for de døde?

Svar:

Dette spørgsmål er en god illustration på den ofte forekommende vanskelighed, som så mange kommer ud for, når de ikke omhyggeligt har overvejet alle de faktorer, der hører til emnet. For det første havde disse folk i Antionums land, kendt som zoramiterne, tidligere været medlemmer af Kirken, og var afveget fra nephiternes tro. Amuleks bemærkninger var beregnet på at være en indtrængende opfordring til dem om at vende tilbage til Kirken og overholde dens pagter. Han henledte deres opmærksomhed på de »mange vidnesbyrd«, de havde modtaget, og bad dem forsage deres dårlige skikke, før det var for sent. De var afveget fra Herrens befalinger og havde overtrådt Hans regler, som de tidligere troede på, til fordel for et falsk system, som benægtede Jesu Kristi forsoning. Derfor var Amuleks ord betimeligt. Der var stadig håb for dem, hvis de ville omvende sig og vende tilbage til den sande tro og følge Forløseren.

Et ord her med hensyn til dem, som er værdige til at modtage evangeliets velsignelser, men som er døde uden dette privilegium, er nødvendigt. Gennem vor Evige Faders og Hans Søn Jesu Kristi nåde er det forordnet, at hver eneste sjæl kan få det privilegium at høre og antage sandheden. Dette er et af evangeliets strålende principper, og et, som den religiøse verden har ignoreret. I forordet til Lære og Pagter sagde Herren:

»Thi sandelig, Herrens røst lyder til alle mennesker, og ingen skal kunne undfly. Der findes intet øje, som ikke skal se, ej heller øre, som ikke skal høre, ej heller hjerte, som ikke skal gennembores.

De genstridige skal rammes af megen sorg, thi deres uretfærdighed skal forkyndes fra hustagene, og deres hemmelige gerninger skal åbenbares.« *(L. & P. 1:2—3).*

Derfor er forjættelsen til alle, som omvender sig, enten de er levende eller døde, at de ikke skal blive berøvet lejligheden til at høre og antage sandheden. Derfor må der være en tid til at belære de døde, som døde uden det privilegium at høre og modtage evangeliet, da de var her på jorden. Denne vidunderlige lære blev åbenbaret til Profeten Joseph Smith, og han fik guddommelig myndighed til at få disse ordinancer udført for de døde i de templer, der blev bygget til dette formål. Dette er et retfærdigt princip, fuldt af barmhjertighedens, kærlighedens og retfærdighedens ånd.

At enhver sjæl skal have sin chance, er et af de største af evangeliets principper. Det er barmhjertigt, og det er retfærdigt, men disse zoramiter kunne ikke se det, fordi de havde sat sig op imod sandheden og havde vendt sig til dyrkelsen af falske guder, og havde således anbragt sig, hvor der ikke ville være noget håb, hvis de fortsatte deres onde vej. Så vi ser, at der er ingen modsætning mellem Amuleks lærdomme og læren om tabet af frelse for de døde, som vender sig bort i dette liv og anbringer sig uden håb om forløsning. Den tilstand, som zoramiterne var i, er i overensstemmelse med tilstanden hos de apostater, som Peter og Paulus omtaler i deres breve som følger:

»Thi det havde været bedre for dem ikke at have lært retfærdighedens vej at kende fremfor efter at have erkendt den, da at vende sig bort fra det hellige bud, som blev dem overgivet.« *(2. Peter 2:21).*

»Thi når et menneske én gang er blevet oplyst og har smagt den himmelske gave og har fået del i Helligånden

og har smagt Guds gode ord og den kommende verdens kræfter — og så falder fra, da er det umuligt atter at bringe dem til omvendelse på ny;

thi de korsfæster for deres del Guds Søn igen og gør Ham til spot.« *(Hebr. 6:4—6).*

Herren har ikke overgivet alle dem, som har fornægtet eller endnu vil fornægte evangeliet, til de fordømtes pinsler. Han har forordnet, at hver sjæl kan få lejlighed til frelse i Hans rige, hvis de vil omvende sig og holde Hans befalinger. Dette henviser, som heri omtalt, til alle, som døde uden nogen lejlighed til at omvende sig og antage evangeliet. I overensstemmelse med det, der er skrevet, vil mange af de hæderlige mennesker, som, medens de levede, fornægtede frelsens budskab, og som senere, i åndeverdenen, omvendte sig, modtage nogen grad af frelse. Om disse har Herren sagt:

»Og ligeledes de menneskers ånder, som var i forvaring, hvem Sønnen besøgte og prædikede evangeliet for, for at de måtte kunne dømmes i lighed med mennesker i kødet,

de, som ikke modtog Jesu vidnesbyrd i kødet, men modtog det senere.

Disse er jordens hæderlige mennesker, som er forblindet ved menneskers underfundighed.

Det er disse, som modtager af hans herlighed, men ikke af hans fylde.

Det er disse, der modtager af Sønnens nærværelse, men ikke af Faderens fylde.

Derfor er de terrestriale legemer og ikke celestiale og adskiller sig fra disse i herlighed, som månen fra solen.« *(L. & P. 76:73—78).*

Joseph Fielding Smith

MISSIONSPRÆSIDENTKONFERENCE
I
KØBENHAVN

I dagene 27., 28. og 29. november afholdtes der i København med missionspræsident og søster Levi B. Thorup som værter en konference, hvori deltog missionspræsidenterne fra de europæiske missioner samt tempelpræsidenterne og byggeledere og enkelte andre autoriteter.

De tre dage var optaget af møder, og fredag den 30. foretoges en udflugt til Frederiksborg slot og Kronborg samt et besøg i Vor Frue Kirke, hvor Thorvaldsens Kristusfigur og de tolv apostle blev beset.

Vi bringer hermed et billede af deltagerne i konferencen.

1. række fra venstre: *Søster Frank C. Berg, Vesttyskland, søster og præsident Walter Trauffer, Schweiz Tempel, søster og præsident Theodore Burton, europæiske mission (assistent til De Tolv Apostles Råd), søster og præsident Selvoy Boyer, London Tempel, søster og broder E. Albert Rosenvall, Holland, skandinavisk byggeleder.*
2. række: *Broder Frank C. Berg, Vesttysklands byggeleder, søster og præsident A. Gideon Omer, svenske mission, præsident og søster Blythe N. Gardner, sydtyske mission, præsident og søster Stephen C. Richards, centraltyske mission, søster og præsident Spencer Jacob, bayerske mission.*
3. og 4. række: *Præsident og søster John M. Russon, schweiziske mission, præsident og søster Percy K. Fetzer, berlinske mission, præsident og søster Joseph A. Gunderson, norske mission, broder og søster Royal K. Hunt, europæiske missions sagfører, præsident og søster Mark E. Andersen, finske mission, præsident og søster W. Whitney Smith, østrigske mission, broder og søster Theo A. Mebius, europæiske missions oversættelsesleder, præsident og søster Wayne S. McIntyre, vesttyske mission, præsident og søster Levi B. Thorup, danske mission.*
Endvidere var til stede ved konferencen, men ikke med på billedet: den nylig afløste præsident og søster Howard Maycock, nordtyske mission, og den nyindsatte præsident L. Garrett Myers, nordtyske mission.

Distriktskonferencerne

Distriktskonferencen for Jylland Distrikt den 20. og 21. oktober 1962 blev afholdt i Århus i kirkebygningen i Langenæs Allé med deltagelse af alle grene i Jylland. Da konferencen skulle strække sig over to dage, var der truffet foranstaltninger til, at udenbys deltagere for en beskeden betaling kunne overnatte på et ungdomsherberg.

Det var en behagelig overraskelse at komme til Århus om lørdagen. Der var fyldt med mennesker alle steder, og det var tydeligt, at kirkebygningen er for lille til et sådant arrangement. Det var derfor en glæde at se, at Kirkens rammer er blevet så store, at kirkebygningerne nu er for små . . .

Konferencens første møder begyndte lørdag aften kl. 19.00 med præstedømmets og Kvindelig Hjælpeforenings møder.

Præstedømsmødet blev opdelt i tre klasser, en for det aronske præstedøme under 21 år, en for det aronske præstedømme over 21 år og en for det melkisedekske præstedømme. Der blev i de tre klasser holdt nogle gode og inspirerende taler, alle over emnet: »Hvad kan jeg gøre for at opbygge Kirken?«

Der var ialt 78 medlemmer og 50 missionærer til stede.

Mødet i Kvindelig Hjælpeforening var helliget kredslærerindearbejdet. Der blev holdt gode og inspirerende taler om kredslærerindernes arbejde og dets betydning, hvilket endvidere blev anskueliggjort ved forevisning af lysbilleder.

Til stede ialt 131.

Kl. 20 blev der afholdt koncert af et kor, som hovedsagelig bestod af søskende fra Ålborg, under ledelse af søster Karna Røgilds. Koncerten bød på et righoldigt program, afvekslende med kvartet og soli, og bl. a. spillede søster Florence B. Thorup og søster Inger Rasmussen Ungarsk Rhapsodi af Franz Liszt firehændigt.

Koncerten sluttede med en tale af missionspræsident Levi B. Thorup om musikkens betydning i tilværelsen.

Til stede ca. 300.

Efter koncerten var der selskabeligt samvær, og der var lejlighed til at købe desserter, pølser, sodavand o. lign.

Søndagen indledtes med et møde for distrikts- og grenspræsidentskaber med missionspræsidenten kl. 8.00. Samtidig samledes Kvindelig Hjælpeforening til funktionærmøde.

Formiddagsmødet skulle efter programmet begynde kl. 10.00. De mange, som ville overvære mødet, var imidlertid langt flere, end kirkebygningen var beregnet til. Der var stor trængsel alle steder, og det var derfor vanskeligt at bevæge sig rundt i bygningen, og det tog længere tid end beregnet, inden alle var kommet på plads.

Efter en fællessang var der korsang af Kvindelig Hjælpeforenings kor under ledelse af søster Lilly Jensen, Århus.

Missionspræsidenten gav en kort redegørelse for, hvorfor medlemmer fra hele Jylland var kaldt til mødet i Århus, og efter afstemning blev det nye JYLLAND DISTRIKT oprettholdt, og alle distriktspræsidentskaber og distriktsbestyrelser fra de tidligere distrikter i Jylland blev med tak afløst, og det nye distriktspræsidentskab, bestående af præsident Christian Holm Bendtsen, Ålborg, 1. rådgiver Orla Rode Nielsen, Århus, 2. rådgiver Christian Johannes Liljengren, Fredericia, og sekretær Knud Folmer Markmann, Randers, blev opretholdt. Derefter blev det nye distriktsråd og de nye distriktsbestyrelser opretholdt ved 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, Benny Lindén.

Primarys Hovedbestyrelse uddelte belønninger for 10 års trofast arbejde i Primary, og der uddeltes individuelle belønninger til medlemmer af det aronske præstedømme og til pigerne for G.U.F.s belønningsprogram.

Efter mange gode taler over emnet »Hvad kan jeg gøre for at opbygge Kirken?« talte missionspræsidenten og indledte med at opfordre grenspræsidenterne til at besøge alle medlemmer, som ikke længere er med til at opbygge Kirken, og få dem til at ændre denne indstilling. Djævelen arbejder meget intenst på at standse Guds værk og hæmme Kirkens fremgang. Præsidenten opfordrede indtrængende til at lade al splid ophøre straks, og til at enhver tilgiver sin næste, for at han selv kan vente tilgivelse. Kan man ikke tilgive sin næste, kan man ikke gøre arbejdet for Kirken, og således ikke være med til at fremme Guds værk her på jorden.

Mødet sluttede med korsang af Kvindelig Hjælpeforenings kor.

Til stede ca. 435. (Salen var så tæt pakket, at en nøjagtig optælling ikke kunne finde sted).

Om eftermiddagen var der funktionærmøde fra kl. 14 til 16.

Konferencens hovedmøde begyndte kl. 17 under ledelse af distriktspræsidenten, Christian Holm Bendtsen, og under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup.

Mellem mødets forskellige taler sang distriktskoret under ledelse af søster Karna Røgilds.

Efter tre korte taler af missionærer, som snart skal rejse hjem, talte 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, ældste Donald Fordham, som opfordrede til flittigt at læse i de hellige skrifter. Vi har påtaget os at holde Herrens bud og befalinger, derfor er det nødvendigt for os at kende disse skrifter.

Derefter talte distriktspræsident Bendtsen, som indledte med at bede om Guds Ånds vejledning til det hverv, der var betroet ham. Han bad inderligt alle om at støtte dem, som har en stilling i Kirken, og ikke mindst, at vi ville støtte hinanden, så vi kan være et godt eksempel for andre og på denne måde forkynde evangeliet til alle, vi kommer i berøring med.

Præsident Benny Lindén talte derefter og bemærkede, at efter almindelig menneskelig logik lever vi i de sidste tider, og derfor får vi ofte befaling om at udbrede evangeliet. Vi er et udvalgt folk, og blot vi holder Visdomsordet, vil dette være tilstrækkeligt til, at vi henleder andres opmærksomhed på os, og derved får vi lejlighed til at fortælle om evangeliet.

Søster Florence B. Thorup udtalte, at det var dejligt, at der er så mange til stede, men at byerne Ålborg og Århus hver for sig burde være repræsenteret med lige så mange, som vi var til stede, og at konferencen burde samle mindst 5000 mennesker!

Til sidst talte missionspræsidenten og indledte med en morsom historie, hvorefter han fortsatte med at fortælle, at da han første gang besøgte denne bygning, ønskede han, at den ville blive fyldt med medlemmer, hvilket er sket i dag.

Han fortalte videre, at der allerede er udarbejdet teg-

ninger til kirkebygninger i de byer, hvor man trænger til sådanne. Hvis disse kirkebygninger blev bygget som beregnet, ville de allerede være for små. De principper, man arbejder efter i dag, må være beregnet på at have kirkebygninger, der kan rumme mindst 1600 mennesker, og være af en sådan beskaffenhed, at ungdomsprogrammet kan foregå i Kirken med alt, hvad dette program indeholder.

Det forholder sig sådan, at boligministeriet ikke har nægtet byggetilladelse, når man selv kan skaffe fornøden arbejdskraft, og dette er Kirken i stand til, og præsidenten håbede, at han snart kunne bede unge mænd blive arbejdsmissionærer, og at alle gerne ville modtage en sådan kaldelse.

Missionspræsidenten fortalte videre, at Kirken har købt 15 tønder land i Sverige, beregnet til bygning af et tempel, og desuden til et universitet, og at købet af grunden nu er godkendt af den svenske konge, og den er således Kirkens virkelige ejendom.

Præsidenten opfordrede til slut enhver til at støtte Kirkens ledere.

Mødet sluttede med sang af distriktskoret.

Til stede 434.

Knud Markmann,
distriktssekretær

Distriktskonferencen i København distrikt afholdtes den 27. og 28. oktober 1962.

Det var første gang der blev afholdt konference, efter at Fyn var blevet indlemmet i København distrikt, og mange medlemmer fra Odense og de andre byer på Fyn overværede konferencen.

Lørdag aften kl. 19.00 afholdtes præstedømmets møde og Kvindelig Hjælpeforenings møde. Ved præstedømmets møde talte adskillige af brødrene over konferencens emne »At opbygge Kirken«, og gav os en virkelig god time. Til stede 201.

Samtidig holdt Kvindelig Hjælpeforening møde om kredslærerindearbejdet, og der vistes lysbilleder om dette arbejde, ledsaget af forklarende tekst ved Hovedbestyrelsen. Desuden vistes lysbilleder fra Kvindelig Hjælpeforenings Stævne i september i København.

Kl. 20 afholdtes koncert ved København distriktskor under ledelse af broder Jørgen Ljungstrøm. Afvekslende med korets sange var der forskellige sang- og musiknumre, hvoraf skal nævnes en missionærkvartet, der sang Negro Spirituals. Under koncerten holdt missionspræsident Levi B. Thorup en kort tale om musikkens betydning for Kirken.

Til stede 503.

Efter koncerten var der underholdning og bazar og salg af forfriskninger.

Søndagens møder om formiddagen og om eftermiddagen afholdtes i Grundtvigsskolens aula, da kirkesalen på Priorvej var for lille til den forventede store deltagelse.

Under formiddagens møde blev de nye hovedbestyrelser og distriktsfunktionærer opretholdt. En række missionærer, der snart skal rejse hjem, havde anledning til at sige nogle få ord hver, derefter talte nogle af de unge medlemmer over konferencens emne, og til sidst talte brødre fra distriktspræsidentskabet og missionspræsidentskabet; sidste taler var missionspræsident Levi B. Thorup, der bl. a. fortalte om Kirkens køb af tempelgrund i Sverige. — Imellem talerne sang et børnekor og Kvindelig Hjælpeforenings distriktskor under ledelse af søster Lillian Krammer.

Til stede 512.

Efter dette møde var der i Kirken på Priorvej spisning for de søskende, der ikke kunne nå hjem mellem møderne, og kl. 14 afholdtes der funktionærmøde, hvor hovedbestyrelserne gav lærerige instruktioner og oplysninger.

Til stede 127.

Hovedmødet kl. 17 foregik atter i Grundtvigsskolens aula. Efter uddeling af belønninger for Primary, det aronske præstedømme og G.U.F. hørte vi fra endnu en række missionærer. Derefter talte først distriktspræsident Jørgen Ringheim, derefter 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, Benny Lindén, og så søster Florence B. Thorup, som gav en virkelig fin tale på godt dansk uden manuskript.

Til sidst talte missionspræsident Levi B. Thorup, der indskærpede os, at vi skulle have tillid til hinanden og tilgive hinanden.

Imellem talerne hørte vi atter nogle af korets skønne numre.

Til stede 416.

Finn Vest Nielsen,
distriktssekretær

Vinterkonferencerne afholdes til følgende tider:

for Jylland distrikt i ÅRHUS .... 19. og 20. januar

for København distrikt i KØBENHAVN .... 26. og 27. januar

Distriktsfunktionærer

Jylland distrikt

Distriktspræsidentskab:
Præsident: Christian Holm Bendtsen, Ålborg
1. rådgiver: Orla Rode Nielsen, Århus
2. rådgiver: Christian Johannes Liljengren, Fredericia
Sekretær: Knud Folmer Markmann, Randers

Distriktsråd:
1. Ejnar Nielsen, Esbjerg
2. Johs. A. Sørensen, Esbjerg
3. Anton Falden, Ålborg
4. Verner Buur Knudsen, Esbjerg
5. Palle Blønd, Fredericia
6. Rudolf Brink, Herning
7. Magnus Steffensen, Ålborg
8. Anton Rasmussen Kobæk, Horsens

Ældsternes Kvorum:
Præsident: Knud B. Andersen, Fredericia
1. rådgiver: Jens Peter Nielsen, Randers
2. rådgiver: Ejner Kjeldsen Sørensen, Ålborg
Sekretær: Alex Nielsen, Randers

Søndagsskolen:
Præsident: Karl Blohm, Esbjerg
1. rådgiver: Poul Randrup, Ålborg
2. rådgiver: Carl Rasmussen, Århus
Sekretær: Inge Abrahamsen, Esbjerg

Primary:
Præsidentinde: Astrid Jørgensen, Kolding
1. rådgiver: Esther Hjort Nielsen, Århus
2. rådgiver: Martha Falden, Ålborg
Sekretær: Irene Andersen, Fredericia

G.U.F., mandlig:
Præsident: Henning K. Frederiksen, Herning
1. rådgiver: Hans J. Schmidt, Ålborg
Sekretær: Hans Otto Nielsen, Esbjerg

G.U.F., kvindelig:
Præsidentinde: Else Holm Larsen, Ålborg
1. rådgiver: Bente Hjort Nielsen, Århus
2. rådgiver: Grethe Andersen, Herning
Sekretær: Dorthe Nielsen, Ålborg

Kvindelig Hjælpeforening:
Præsidentinde: Grethe Lundbæk, Esbjerg
1. rådgiver: Ruth Elga Markmann, Randers
2. rådgiver: Gerda Nielsen, Ålborg
Sekretær: Anna Sørensen, Esbjerg
Korleder: Karna Bredgaard Jensen, Ålborg

Distriktskor:
Sangleder: Karna Røgilds, Ålborg
Organist: Edith Potoker, Ålborg

Distriktsfunktionærerne i Jylland distrikt med missionspræsidentskabet

København distrikt

Distriktspræsidentskab:
Præsident: Jørgen Ringheim, København Nordre Gren
1. rådgiver: Torkil Dressø, København Nordre Gren
2. rådgiver: Arnold Køster, København Nordre Gren
Sekretær: Finn Vest Nielsen, Amager

Distriktsmissionspræsidentskab:
Præsident: Jørgen Ljungstrøm, København Nordre Gren
1. rådgiver: Hans Hall, København Søndre Gren

Distriktsråd:
1. Bjarne Gram, København Søndre Gren
2. Niels Preben Johansen, København Nordre Gren
3. Flemming Hall, København Nordre Gren
4. Felix Hasbo, København Nordre Gren
5. Ragnar Brun, Nordsjælland Gren
6. Frode Nielsen, Amager Gren
7. Henry Kofoed, København Nordre Gren
8. Orla Knudsen, Odense Gren
9. Ole Victor, Svendborg Gren
10. Jørgen W. Schmidt, København Nordre Gren
11. Martinus Andersen, København Nordre Gren

Ældsternes Kvorum:
Præsident: Vagn Røder, København Nordre Gren
1. rådgiver: Egon Bolvig, København Nordre Gren
2. rådgiver: Magnus Olesen, København Nordre Gren
Sekretær: Kaj Krammer, København Nordre Gren

Kvindelig Hjælpeforening:
Præsidentinde: Caroline Sørensen, København Nordre Gren
1. rådgiver: Esther Klokker Hansen, Odense
2. rådgiver: Anne Mette Olesen, København Nordre Gren
Sekretær: Karla Andersen, Amager Gren
Kvindelig Hjælpeforenings distriktskor:
Dirigent: Lillian Krammer, København Nordre Gren
Organist: Inger Rasmussen, Amager Gren
Bibliotekar: Agnes Larsen, København Nordre Gren

Søndagsskolen:
Præsident: Poul Andersen, Odense Gren
1. rådgiver: Helge Thorsteinsson, København Nordre Gren
2. rådgiver: Mogens W. Andersen, København Nordre Gren
Sekretær: Anny Andersen, Odense Gren

Primary:
Præsidentinde: Anna Andersen, København Nordre Gren
1. rådgiver: Karen Auerbach, København Nordre Gren

G.U.F. mandlig afdeling:
Præsident: Poul Petersen, København Nordre Gren
1. rådgiver: Birger Munk, København Nordre Gren
2. rådgiver: Poul Pedersen, Odense Gren
Sekretær: Henning Johansen, København Nordre Gren
Sportsleder: Per Meilsøe, Nordsjælland Gren

G.U.F. kvindelig afdeling:
Præsidentinde: Grethe Francke Pedersen, Amager Gren
1. rådgiver: Krista Pedersen, København Nordre Gren
2. rådgiver: Bodil Pedersen, Odense Gren
Sekretær: Kirsten Nielsen, København Nordre Gren
Dramaleder: Vibeke Møller, Odense Gren

Genealogisk Forening:
Formand: Peter Rasmussen, Amager Gren
1. rådgiver: Johs. Stricker, København Søndre Gren
2. rådgiver: Adolph Nielsen, København Nordre Gren
Sekretær: Axel Andersen, København Nordre Gren

Distriktskoret:
Korleder: Jørgen Ljungstrøm, København Nordre Gren
Organist: Kaj Krammer, København Nordre Gren
Ass. organist: Lena Pang, Amager Gren

Distriktsfunktionærerne i København distrikt med missionspræsidentskabet

Kvindelig Hjælpeforening

Kære søstre!

Jeg har den følelse, at I alle besøger mig denne måned, i stedet for, at jeg kommer ind i jeres hjem og besøger jer. Hvad synes I om VORT EGET BLADs nye hjem? Synes I ikke, det er smukt? Elsker I ikke det smukke billede på omslaget og den rigelige plads til alle artiklerne? Det er virkelig spændende at flytte ind i et nyt hus, men der er virkelig så meget at gøre, før det bliver det hjem, vi elsker. Naturligvis taler jeg om »VORT EGET BLAD«s hjem. Kan I huske, hvor glade vi var, da vi første gang så vort lille blad? Hvorledes vi følte et behov for det, og hvor vi elskede det, og hvorledes det bragte nyheder ude fra missionen, og hvorledes det åbnede døren til jert hjem, så jeg kunne komme og besøge jer? Hvorledes vore lederes råd, svarene på vore spørgsmål, de små inspirerende tanker fra vore generalautoriteter, jeres vidnesbyrd, altsammen gav os en følelse af at tilhøre et vidunderligt søsterskab, et vidunderligt evangelium? Jeg er sikker på, at vi elskede vort lille blad, fordi det var vort, det var en del af os, fordi hver af os ydede vort bidrag til det. På grund af al den travlhed, vi har haft i sommermånederne, tempelrejsen, vort Kvindelig Hjælpeforenings Stævne o.s.v., blev vort lille »VORT EGET BLAD«s hjem forsømt, og som alt andet værdifuldt, der ikke arbejdes med, mister I interessen for at bidrage til det.

Nu har vi et nyt VORT EGET BLAD. Et smukt nyt hus til det. Selv om det måske nu vil synes lidt fremmed for jer, og I savner noget af den gamle behagelige bekvemmelighed i det gamle hjem, er jeg sikker på, at I vil elske dette lige så meget, eller endnu mere, eftersom tiden går. Husk, vi må støtte det, yde vort bidrag til det, læse det, sætte en del af os selv i det, og snart vil I elske det! Søstre, denne del af dette smukke, nye blad er jeres. Lad os gøre den til lige så meget en del af vor Kvindelig Hjælpeforening, lige så meget til en del af jert hjerte, som vort gamle VORT EGET BLAD!

En anden fordel er der ved vort »nye hjem«, nemlig, at vi har så mange vidunderlige naboer. Naboer og venner, der er så nær ved os, at vi kan besøge dem lige så tit vi vil. Der er Primary, Søndagsskolen, G.U.F., Musik, vore Generalautoriteter, historier, altsammen ganske nær ved VORT EGET BLAD. Er det ikke vidunderligt, at vi kan have alle disse ting så nær ved os? Jeg håber inderligt, at vi vil drage fordel af denne lejlighed og nyde hver side af denne vidunderlige nye STJERNE.

Jeg vil gerne have, at mit besøg i dag må vare længe nok til at fortælle jer, hvor jeg elsker jer, og hvor meget jeg påskønner jeres kærlighed og støtte i dette store Kvindelig Hjælpeforenings værk. Nu, hvor det nye år begynder, er der en bøn i mit hjerte for hver af jer, at glæde, lykke og fremgang vil være med jer i det nye år. Må I have et ønske om at blive bedre mødre, bedre forstående hustruer og opmuntre jeres mænd til at være aktive i præstedømmet og støtte ham i hans mange pligter i Kirken. Må jeres hjem blive et sted med varme, fred og kærlighed, hvor alle kan finde den åndelige opløftning og vejledning, som et sandt sidste dages helligt hjem kan give. Må I have mere forståelse af jeres børn og deres fornødenheder. Må I være venlige, omsorgsfulde og kærlige mod jeres næste, således som Frelseren sagde, vi skulle være.

Må Herren velsigne jer med mod og tilstrækkeligt solskin i jeres hjerter, til at I kan være i stand til at udføre alle de små hverdagsarbejder og pligter med et glad hjerte.

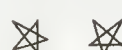
Må I skønne på de lejligheder, som Kirken giver jeres børn. Primary og G.U.F. behøver jeres villige hænder til at hjælpe med til, at deres programmer kan gå fremad og give jeres børn mere glæde og hjælp. Må jeres vidnesbyrd stadig blive stærkere. Må I finde styrke i jeres religion og føle den sikkerhed, som en fuldkommen tro på og tillid til vor himmelske Fader giver.

Jeg må skynde mig af sted nu, så I kan få tid til at læse alle disse vidunderlige sider i vort nye blad.

Må Gud velsigne jer hver dag i det nye år.

De kærligste hilsner
Florence B. Thorup

Kvindelig HJÆLPEFORENING opbygger VIDNESBYRD

Tale af Marianne C. Sharp, rådgiver i Generalbestyrelsen, ved Kvindelig Hjælpeforenings Generalkonference 3. oktober 1962.

Kvindelig Hjælpeforening tilbyder kvinderne en enestående lejlighed til at opnå et vidnesbyrd om evangeliet og midler til daglig at styrke dette vidnesbyrd.

Efterhånden som Kirken breder sig ud over jorden med den store hast, som det er sket i de sidste par år, tilbyder Kvindelig Hjælpeforenings organisationer kvinderne, både Kirkens medlemmer, nyomvendte og undersøgere af forskellige nationer og folk, alle Kvindelig Hjælpeforenings velsignelser.

Den kan være middel til at skaffe nye medlemmer til Kirken. Den giver kvinderne en enestående lejlighed til at opbygge vidnesbyrd om evangeliet, fordi den er enestående. Den er den organisation på jorden, der er givet af vor himmelske Fader for at gøre Hans døtre fuldkomne. Profeten Joseph Smith blev inspireret til at organisere den, og den har været ledet af Guds præstedømme gennem alle sine 120 år.

Med den instruktion, som Præsident McKay har givet, at hvert medlem af Kirken skulle være en missionær, burde hvert medlem af Kvindelig Hjælpeforening være klar over det under, som Kvindelig Hjælpeforening er, og bruge de største anstrengelser for at bringe kvinderne i sit eget land ind i denne vidnesbyrdopbyggende, guddommelige forening.

Kvindelig Hjælpeforening kunne tage følgende af Pauli ord til Romerne til sig:

»Thi jeg længes efter at se jer... for at jeg kunne få nogen frugt også blandt jer ligesom blandt de andre hedningefolk. Både til grækere og barbarer, både til vise og uforstandige står jeg i gæld... Jeg skammer mig nemlig ikke ved evangeliet, thi det er en Guds kraft til frelse for enhver, som tror...« *(Rom. 1:11, 13—14, 16).*

I vor tid har Herren sagt: »Og lad jeres prædiken være en advarselsrøst, lad hver mand advare sin næste i mildhed og sagtmodighed.« *(L. & P. 38:41).* Kan Kvindelig Hjælpeforenings medlemmer ikke i mildhed og sagtmodighed henlede andre menneskers opmærksomhed på Kvindelig Hjælpeforenings guddommelige, vidnesbyrdopbyggende forening? For vi er også i gæld til de vise og de uforstandige, til dem, der lever i dag, hvad der kan sammenlignes med de grækere og barbarer på Pauli tid, som ikke var romere.

Kvindelig Hjælpeforening er enestående blandt kvindeforeninger. Kvindelig Hjælpeforening er ikke en studieklub i Kirken, skønt medlemmerne trofast studerer Kirkens standardværker; den er ikke en husholdningsforening, skønt alle medlemmer oplæres i bedre husførelse; den er ikke en litterær klub, skønt medlemmerne får en dybere forståelse ved læsning af gode bøger; den er ikke en social forening, skønt den studerer og fremelsker det at yde tjenestegerning; den er ikke en forening, der tjener penge, skønt den yder en væsentlig økonomisk støtte til Kirkens programmer.

Den er en inspireret organisation med de højeste evige mål.

For et år siden udtalte Præsident Brown, da han talte ved Kvindelig Hjælpeforenings konference:

»Når vi taler om andre organisationer og hjælpeorganisationer, taler vi ofte om deres programmer og deres aktiviteter, men nårsomhelst vi taler om Kvindelig Hjælpeforening, bliver ordet arbejde nævnt. Vi siger Kvindelig Hjælpeforenings arbejde, eller arbejdet i Kvindelig Hjælpeforening.«

Og hvad er det for arbejde, som Præsident Brown talte om? De store nøgleord, som Profeten Joseph Smith gav Kvindelig Hjælpeforening i 1842 til at handle efter, var ordene: »Jesus sagde: I skal gøre det, som I ser mig gøre.« Ved et senere Kvindelig Hjælpeforenings møde indskærpede Profeten Joseph: »Hvis søstrene elsker Herren, så lad dem vogte fårene«, og »Foreningen er ikke blot for at hjælpe de fattige, men for at frelse sjæle«.

I mildhed og sagtmodighed burde vi fordoble vore anstrengelser for at nå vore søstre og de fremmede inden for vore døre og hjælpe dem til at få del i Kvindelig Hjælpeforenings velsignelser og de anledninger, den giver dem.

Den magt, der ligger i Kvindelig Hjælpeforening, er summen af de enkelte medlemmers vidnesbyrd — ydmyge, brændende vidnesbyrd, som brænder disharmoni, mundhuggeri eller dårlige følelser bort, og avler en enighedens ånd og det, at de opbygger hinanden.

Disse vidnesbyrd nås ikke blot ved studium af skrifterne, diskussioner blandt søstrene og ved at bære vidnesbyrd, men ved at gøre de gerninger, som Jesus gjorde.

De husker Jakobs ord: »Men nu kunne en sige: Du har tro, jeg har gerninger. Så vis mig din tro uden gerninger, og jeg vil gennem mine gerninger vise dig min tro.« *(Jakob 2:18).* Kvindelig Hjælpeforening giver anledning for enhver kvinde til at vise sin tro gennem sine gerninger.

For at opbygge et vidnesbyrd, bygget på klippen, må vi lære at elske vor næste. Som enkeltpersoner er de fleste søstre venlige og forekommende over for en næste, som de ved har vanskeligheder. Men den gode samaritan kendte ikke den mand, der lå såret, undtagen at han tilhørte en race, som foragtede den samaritanske race. Således er det med den kærlighed til næsten, der vokser i Kvindelig Hjælpeforening. Ledet af en, der har myndighed, hjælper en søster dem, som hun får besked om at hjælpe, hvor som helst og på den måde, hun får besked på.

Ved denne uegennyttige, indviede gerning udvikler Kvindelig Hjælpeforenings medlemmer deres sjæl, og gerningen styrker troen, og andre velsignelser kommer til moderen gennem den indflydelse, hendes eksempel har på hendes børn. Disse er på samme måde de velsignede modtagere af den voksende styrke i deres moders vidnesbyrd.

Som Kvindelig Hjælpeforenings medlemmer søger vi det celestiale rige. Vi ved, at Kvindelig Hjælpeforening indeholder de midler og den opmuntring, der skal til, for at vi kan nå dette rige. Vi stræber efter at forøge det lys og den kundskab, vi har. Vi ved, at tro uden gerninger er død, og at vi, for at vi kan frelse os selv, må frelse andre. Et vidnesbyrd om evangeliet er vort kosteligste eje. Det kan vindes i Kvindelig Hjælpeforening, og vi må dele den vidunderlige Kvindelig Hjælpeforening med andre — at hvert medlem kan gøre dette i det år, der kommer, er min ydmyge bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

1963s fremgang i medlemstal!

Ved vort Stævne gav præsident Thorup medlemmerne af Kvindelig Hjælpeforening den udfordring at fordoble deres medlemstal i året 1963. Vi har nu godt 500 medlemmer indskrevet, og det betyder, at vi ved næste oktober, når vort Kvindelig Hjælpeforenings år begynder, skulle have godt 1000 indskrevne medlemmer. Dette lyder, som om det er et stort antal nye søstre, som vi må indskrive i det nye år. Men når vi tænker på det store antal vidunderlige kvinder, vi har i Kirken, er vi klar over, at det kun er en lille procentdel af dem, der nyder de velsignelser og andre fordele, der findes i denne store organisation. Hvis hver gren tager imod denne opfordring og med begejstring går ud og prøver at få bare en eller to søstre ind i Kvindelig Hjælpeforening hver måned, kan vi indskrive mere end det antal, vi behøver for at nå vort mål, 1000. Når vi bringer disse søstre med til vore møder og byder dem velkommen i vor Kvindelig Hjælpeforening, må vi være sikre på, at kærlighedens og kammeratskabets ånd er til stede. Vi må alle stræbe efter at yde vort bidrag til at gøre vore møder interessante og inspirerende for dem, der er til stede. Vi må vise dem, at Kvindelig Hjælpeforening er en organisation inden for Kirken, som vi er stolte af og lykkelige over at være en del af. At den virkelig opfylder et behov i vort liv. Vi ønsker, at de skal føle, at dette er et søsterskab, der når ud over hele verden.

Følgende tal vil give os en start at begynde med. Det vil være interessant at se, hvorledes vi har fremgang hver måned, efterhånden som vi får flere medlemmer! Må Herren velsigne hver Kvindelig Hjælpeforening, når den går fremad i denne store opgave.

Det første tal angiver, hvor mange søstre over 18 år der findes i den pågældende gren, det andet er tallet på de indskrevne medlemmer af Kvindelig Hjælpeforening. (Oktober 1962).

Ålborg	165	46
Århus	167	71
Amager	110	38
Rønne	15	9
Esbjerg	91	39
Fredericia	29	17
Frederikshavn	28	10
Herning	21	12
Hjørring	17	18
Horsens	28	23
Kolding	20	5
København Nordre	262	61
København Søndre	203	48
Nordsjælland	26	16
Næstved	8	6
Odense	97	40
Randers	85	34
Silkeborg	30	10
Skive	28	10
Slagelse	36	10
Svendborg	15	7
Vejle	33	11
Viborg	15	7

Når De sender rapporterne ind hver måned, vil vi gerne vide lidt om de trosfremmende tilfælde, De møder, eller nye ideer, som har vist sig at give resultater i dette program.

Vi giver i denne måned blomster til

Hjørring Gren

for den største procent medlemmer (over 100 %!) i forhold til de søstre, der findes i grenen.

Til lykke!

Til de andre grene vil vi sige: »Gak hen og gør ligeså!«

MUSIK

Vi vil gerne takke alle dem, der på forskellig måde arbejder på at fremme musikken i Kirken og især inden for Kvindelig Hjælpeforening. Vi vil især takke dem, der til vort stævne arbejdede så ihærdigt og derved bidrog til at give tilhørerne en virkelig glædelig oplevelse, der forhåbentlig har gjort varigt indtryk.

»Jeg ved, at Herren hjælper mig,« synger vi i en af vore sange, og det gør Han også og mest, når vi selv gør vort allerbedste.

En af de fundamentale lærdomme inden for Kirken er, at vi skal udvikle os på alle konstruktive, d.v.s. skabende, områder.

Når man kaldes til at være dirigent, organist *eller* medlem af »Syngende søstre«, er det vigtigt, at man udvikler kundskab om musik; som dirigent og organist desuden om korledelse. De, som har et godt grundlag inden for musikuddannelsen, bør hjælpe dem, som kun har lidt eller måske slet ingen, og som derfor trænger til at *lære at læse* den trykte musik med et vist mål af forståelse og akkuratesse.

At alle dirigenter og organister *må* have denne undervisning, turde være indlysende. Ethvert musikleksikon vil kunne give oplysninger om de mest elementære ting, det er nødvendigt at kende: nodesystemet, pauser, tonarter, rytmer, tempobetegnelser etc.

Musiklederen bør ved det månedlige ledermøde introducere en »Månedens melodi«; introduktionen bør omfatte de nævnte punkter, f. eks.: nævn og forklar de to nøgler, fortegnene, hvis der er nogen, rytmen, tempoet (det er godt at have en metronom). Påpeg de forskellige nodeværdier og pauser i den valgte sang. Alle disse ting bør være gennemgået, før man begynder at indøve den med taktstokken. En større sang til f. eks. en konference vil med fordel kunne studeres på samme måde.

Indøv den skala, der svarer til den tonart, sangen er skrevet i. Husk, at en skalas melodi altid er den samme, ligegyldigt hvilken tonart, den synges i, hvis man da ellers følger skalamønstret; efter at have sunget skalaen trinvis, kan man øve grundakkorden, som er tone nr. 1-3-5-8 (slut evt. med 1), hvorefter man »springer« således: 1-3-1-5-3-8-1 o.s.v., som man selv finder på.

(forts.)

EN AF DEM

af *Betty Lou Martin*

Margo Williams trådte ned fra den stige, hun havde stået på, medens hun hængte gardiner op. Sukkende så hun anerkendende på sit arbejde. »At flytte er altid sådan et stort arbejde«, sagde hun spekulativt til sig selv. »Jeg har ikke taget det så tungt denne gang. Med Robert ude at rejse hele tiden giver det mig i det mindste noget at gøre.«

Så længe Margo kunne huske tilbage, havde hun været alene. Hun havde været enebarn, og da hun var blevet gift, havde de håbet på at få børn. Men lægen havde fortalt Margo og hendes mand, Robert, at de aldrig ville være i stand til at få børn, og Margo havde slået sig til tåls med tanken om at være alene. Roberts arbejde krævede, at han var ude at rejse hele ugen, og derfor glædede de sig til deres weekend sammen.

De var flyttet til Harpersville for kun en uge siden, og Margo havde ikke haft lejlighed til at lære nogen at kende. Hun var en sky, ensom kvinde, som fandt det vanskeligt at gøre det første skridt til at blive kendt med naboerne. Så til hendes mands sorg holdt hun sig for sig selv det meste af tiden.

Margo tittede forbavset ud af vinduet, da hun lagde mærke til de kvinder, der gik hen imod kirken nede på hjørnet. De var pænt klædt og syntes glade og tilfredse. »Jeg gad vide, hvor de går hen?« grundede Margo. »Sidste tirsdag gik de forbi på samme tid.« Hun vendte sig bort fra vinduet og blev optaget af at stille nogle af deres bøger på plads.

Næste morgen var Margo ved at hænge noget sengetøj til luftning, da en kvinde kaldte på hende. »God morgen. Jeg er Evelyn Christensen, Deres nye nabo. Jeg ville have været ovre at hilse på Dem i sidste uge, men min mand holdt på, at jeg i det mindste skulle vente, til De var kommet lidt mere i orden.«

»God dag«, sagde Margo noget genert. »Jeg er Margo Williams«.

»Jeg er sikker på, at De vil blive glad for dette kvarter, når De først er blevet kendt med det. Vi har boet her i fire år, og vi er sandelig glade for det. Jeg ville have spurgt Dem, om De ville gå med os til Kvindelig Hjælpeforening i går, men jeg tænkte, at De måske helst først ville have Deres ting sat på plads.« Evelyn smilede, medens hun talte.

»Kvindelig Hjælpeforening? Jeg tror ikke, jeg ved, hvad De mener,« svarede Margo.

»Åh, Det er jeg ked af. Jeg tror, at jeg tog det for givet, at De var en sidste dages hellig. Ser De, jeg tilhører Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og vi kvinder har en organisation, der hedder Kvindelig Hjælpeforening. Det er virkelig en dejlig forening, og den har så meget at tilbyde. Hvis De bryder Dem om at gå med, vil jeg være glad for at tage Dem med,« sluttede Evelyn oprigtigt.

Margo var glad for Evelyn Christensens venlighed, eftersom dagene gik. Hun var glad for at tale med hende og glemte sin egen skyhed. Hun fortalte Evelyn alt om sin ensomhed. For første gang i årevis følte Margo, at hun havde fundet en sand veninde, en, som var oprigtigt interesseret i hende.

Da næste tirsdag kom, klædte Margo sig omhyggeligt på til lejligheden. Hun var fuld af nysgerrighed og nogen ængstelse over sit første Kvindelig Hjælpeforenings møde. Hun redte sit blonde hår i bølger om sit yndige ansigt, og hendes kinder blussede af forventning.

Da Margo om aftenen sad i dagligstuen, vendte hendes tanker automatisk tilbage til dagens begivenheder. Hun var så begejstret og glad over sit første Kvindelig Hjælpeforenings møde, at hun næppe kunne lægge bånd på sig. Hun havde fuldstændig mistet sin følelse af at være alene, lige fra det øjeblik de var trådt ind i mødehuset. Det varme, hyggelige værelse blev gjort varmere ved den venlige velkomst hun fik af de kvinder, der var til stede. Da de bad hende om at komme igen, kunne hun ikke være blevet mere glad. Hun strålede af glæde, da hun gik hjem fra mødehuset sammen med Evelyn.

I deres diskussion efter mødet fandt Evelyn ud af, hvor anvendelig Margo var til syning. »Jeg er arbejdsmødeleder i grenen, Margo, og hvis De ikke har noget imod det, er jeg sikker på, at nogle af søstrene ville være glade for at lære, hvorledes man laver disse varmepuder. Ville De have noget imod at komme og demonstrere det for os?«

Margo så frygtsomt på Evelyn. »Jeg vil gerne prøve, Evelyn, men jeg har aldrig gjort sådan noget. Desuden tror jeg ikke, de er gode nok.«

»Sludder, de kunne ikke være bedre. De har virkelig talent, Margo. Men hvad med at spise til aften sammen med os i aften? Ed og børnene vil også være glade for at se Dem.«

Margo sukkede tilfreds. »Ja, det har været en god dag. Det var så vidunderligt, den måde, som søstrene tog imod mig på. Akkurat som om jeg var en af dem. De var alle så søde.«

Da Robert kom hjem den weekend, og Margo havde fortalt ham om ugens begivenheder, kunne han ikke være blevet mere glad. Han havde ikke set Margo se så lykkelig ud i årevis.

Lørdag aften spiste Margo og Robert til middag hos Christensens, og også Robert blev fanget af deres ligefremme venlighed. Det var en trøst for Robert at vide, at når han lod Margo være alene ugen igennem, ville hun nu have nogen at besøge.

I de uger, der fulgte, fandt Margo sig selv mere og mere optaget af Kvindelig Hjælpeforenings aktiviteter. Hun havde flere venner, end hun nogen sinde havde haft før. Hun var med til alting. Dagene, som engang var ensomme, var nu fyldt med veninder, der dumpede ind for at tilbringe nogen tid hos hende. Hun og Evelyn gik i byen sammen, og ofte bad de andre naboer komme med.

Evelyn omtalte kun rent tilfældigt, at Margo og Robert kunne gå med dem til Søndagsskolen en søndag, men det var alt, hvad der var nødvendigt. Robert syntes, at alt, hvad der havde gjort Margo så lykkelig, var værd at undersøge. De havde syntes, at deres ægteskab var værdifuldt, men nu havde det fået et helt nyt perspektiv. Når Robert kom hjem hver weekend, fandt han en begejstret hustru, der ventede på ham, glad og ivrig efter at dele den forløbne uges begivenheder med ham.

Det var uden bange anelser, at Margo og Robert sluttede sig til Kirken. De havde fundet den eneste ting i deres liv, som kunne gøre det fuldendt. De nød at tjene andre. Margo følte til gengæld, at der var brug for hende. Det eneste, de fortrød, var, at de ikke havde sluttet sig til Kirken tidligere.

»Det er svært at tro, at jeg har været medlem af Kirken i syv år,« tænkte Margo, da hun klædte sig om til Kvindelig Hjælpeforenings møde. Lige da hun var færdig med at frisere sig, ringede det på døren.

»Davs«, råbte Evelyn, da hun gik ind. »Parat til Kvindelig Hjælpeforening? Åh, Margo, jeg vil gerne have, at du skal træffe søster Brown. Hun er lige flyttet ind i grenen i sidste uge. Og, søster Brown, jeg vil gerne have, du skal hilse på vor Kvindelig Hjælpeforenings præsidentinde, søster Williams.«

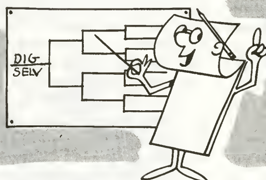
Margo tog varmt søster Browns hånd i sin. »Jeg er glad for at lære dig at kende.«

Da Margo gik af sted til Kvindelig Hjælpeforenings møde, var hendes hjerte fyldt, og hun huskede det første møde, hun var med til for syv år siden. Hendes ensomhed var for længe siden forsvundet, og hun var sikker i sin kundskab om, at hun var ét med de hellige.

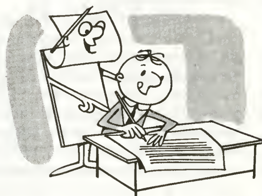
De første trin i
GENEALOGI

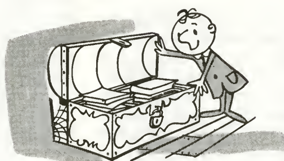
Hvor skal jeg begynde? Hvad skal jeg gøre først? Problemer? I virkeligheden ikke. Ikke hvis man husker på, at en god begyndelse er en enkel begyndelse!

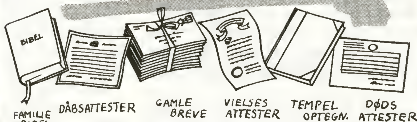
For det første — tag en anetavle. Skriv dig selv på som nr 1 derefter din fader som nr. 2, din moder som nr. 3.
Derefter — gå videre med anetavlen så langt tilbage, som du kan, ud fra hvad du ved om dine bedsteforældre, oldeforældre o.s.v.

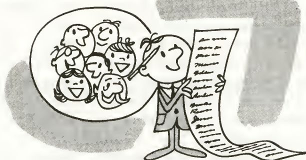

Det næste trin er at samle en familieoptegnelse for hvert ægtepar på anetavlen. Gør hver optegnelse så komplet. som dit personlige kendskab tillader det. Vær ikke bekymret, hvis du ikke har alle de nødvendige oplysninger. Vi vil få dem senere.

Nu, da du har anetavlen og familieskemaet påbegyndt ud fra dit personlige kendskab, så lad os se, om du kan finde yderligere oplysninger i optegnelser, som du måske har hjemme. For eksempel følgende:

Lav derefter en liste over alle de slægtninge, du kender — onkler, tanter fætre, kusiner o.s.v.
Er din anetavle og dine familieskemaer nu lidt mere komplette? Dernæst — hvad med dine slægtninge? De ved måske noget. som har genealogisk værdi.

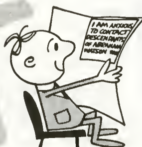

Besøg alle dem, som det er muligt. Men husk, planlæg dit besøg på forhånd. Skriv op, før du

besøger nogen, nøjagtigt hvad du ønsker at vide. Hvor og hvornår var bedstefar Wilson født, hvad var navn og fødselsdato på alle hans børn? Planlæg omhyggeligt dit besøg i forvejen.

Skriv til de slægtninge, som du ikke kan besøge. Planlæg omhyggeligt dine breve. Specifér nøjagtigt de ting, som du gerne vil vide. Gør dit brev let at læse! Og spørg ikke om for mange ting på én gang. Tilbyd at udveksle de oplysninger, du har, med dem. Vær kort, men høflig. Skriv brevet på den måde, som du selv ville være glad for at modtage et brev.

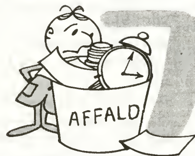

Kun få mennesker kender alle deres slægtninge. Så det er måske nødvendigt, at du averterer efter slægtninge i aviserne i den egn, som dine forfædre kom fra, og hvor de boede.

Det er rigtigt! Avertere efter slægtninge! Og når du finder dem, så spørg dem ud! Find ud af, hvad de ved.

Hvorfor gør vi os al denne ulejlighed? Hvorfor springer vi ikke lige ud i det og gør efterforskningsarbejde? Fordi vi ikke ønsker at gøre noget arbejde, som andre medlemmer af vor familie måske allerede har gjort! Vi ønsker ikke at udføre langvarige og kostbare eftersøgninger af oplysninger, som en eller anden slægtning i forvejen har. Vi ønsker at blive fri for muligheden af dobbelt udført efterforskningsarbejde.

Er duplikater af efterforskning da et problem? Det kan du stole på, det er!

Tredive procent af de familieskemaer, der indsendes til Genealogisk Forening, er duplikater af nogle. der allerede findes i Kirkens arkiv for skemaer. Det betyder, at 30 øre af hver krone, tyve minutter af hver time, er spildt!

At kontrollere hjælpekilderne hjemme, at sætte sig i forbindelse med slægtninge er et skridt hen imod at forhindre dette.

Lad os derfor resumere, at de første trin er

AT SKRIVE TIL SLÆGTNINGE

Måske den første regel for korrespondance er — sæt dig selv i den persons sted, til hvem brevet sendes. Stil så dig selv det spørgsmål: »Hvad slags brev ville jeg gerne modtage?« Som følge heraf vil brevets indhold, når man skriver til slæ;gtninge, afhænge af 1) hvor godt man kender den slægtning, man skriver til, og 2) om vedkommende slægtning er medlem af Kirken eller ikke.

Når man skriver til slægtninge, som man kender godt, og som man ofte har været i forbindelse med på en hjertelig måde, bør henvendelsen være hjertelig og personlig. Breve til slægtninge, som man kun har været lidt i forbindelse med eller måske slet ikke, bør være lige så venlige og hjertelige, men naturligvis ikke så personlige.

Breve til ikke-medlemmer af Kirken forberedes omhyggeligt, og indtil man kender vedkommendes holdning til Kirken, vil det være godt at omtale Kirken og grunden til,

at man ønsker de genealogiske oplysninger, så lidt som muligt.

Ikke desto mindre, uanset hvem man skriver til, bør følgende regler for korrespondance følges:

1. *Brevene bør være rene og pæne at se på. Skriv ikke med blyant eller med rødt, grønt eller violet blæk. Et maskinskrevet brev eller et brev, der er skrevet klart og tydeligt med sort eller blåsort blæk på et pænt stykke papir, vil være med til at skabe et godt første-indtryk.*
2. Vær høflig! *Kræv ikke oplysninger. Bed om den persons hjælp, som du skriver til. Vedlæg en frankeret, adresseret konvolut til svaret.*
3. Vær tydelig! *Hvis modtageren ikke fuldtud forstår, hvad du ønsker, kan han muligvis ikke sende det til dig. Overlad det ikke til modtagerens fantasi, hvad du ønsker. Bed om, hvad du ønsker, i et klart og tydeligt sprog.*
4. Vær kortfattet! *Antag ikke, at læseren vil »pløje« sig igennem side efter side for at søge efter den ene ting, du spørger om. Vær kort!*
5. Vær hjælpsom! *Gør dit brev let at læse og let at besvare. Hvis du spørger om flere ting, så nummerér spørgsmålene 1, 2, 3, etc. At stille spørgsmålene op i rækkefølge vil gøre dit brev lettere at besvare.*
6. Vær rimelig — bed ikke om for mange ting på én gang! *Vent ikke, at personer, som har været aktive i genealogisk arbejde i årevis, vil sende dig en kopi af alle de anetavler og familieskemaer, de har. At sige ja til en sådan forespørgsel ville kræve ugers, ja måske måneders arbejde med afskrivning, så tilbyd selv at udføre det afskrivningsarbejde, der er nødvendigt.*
7. Tilbyd at dele de genealogiske oplysninger, du selv har, med vedkommende! *Hvis en slægtning er klar over, at du vil overgive vedkommende de oplysninger, du selv har, er der en bedre chance for, at han vil dele sine med dig.*
8. Planlæg dit brev omhyggeligt! *Skriv først et udkast, derefter en rå plan. Gennemgå den punkt for punkt, før du udarbejder det endelige brev.*

Husk, at det indtryk du giver af dig selv i et brev, sædvanligvis bestemmer den slags svar, du kan vente at modtage. Alt for ofte får man aldrig et svar, hvis man ikke har tænkt på dette faktum.

Tempelrejsen 1963

Tempelrejsen i 1963 for de danske søskende vil finde sted i ugen

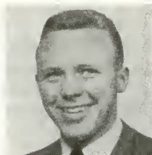
8.—13. juli 1963,

og vi opfordrer indtrængende søskende til allerede nu at berede sig til at deltage i denne rejse.

Søskende, som ønsker at udføre arbejde for deres egne afdøde slægtninge, må indsende de nødvendige skemaer *snarest muligt,* da det tager lang tid at kontrollere dem og gøre dem rede i Amerika til arbejdet i templet i Schweiz.

Missionspræsidentskabet.

Ny 2. rådgiver i missionspræsidentskabet

Efter godkendelse fra Det Første Præsidentskab er ældste *Brett Jon Manwaring* den 25. november 1962 blevet kaldet som 2. rådgiver til missionspræsident Levi B. Thorup. Præsident Manwaring efterfølger ældste Donald P. Fordham, der har afsluttet sin mission og er vendt tilbage til Amerika.

Præsident Manwaring er født den 23. september 1941 i Tacoma, Washington, som søn af Mr. og Mrs. Holley Manwaring. Han har gået i skole i Blackfoot, Idaho, og har i et år frekventeret Rick's College. Han modtog sin missionskaldelse fra The Blackfoot Eighth Ward, ankom til Danmark den 22. november 1960 og har arbejdet i Søborg, Nykøbing F, Grenå, Randers, Hobro og København, indtil han modtog sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne præsident Manwaring i det store, ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Nye omrejsende ældster

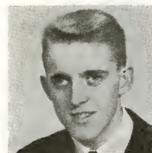
Den 21. november 1962 er ældste *Borge West* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste West er født i København den 27. juni 1939. Hans forældre er fhv. missionspræsident Orson B. West og hustru, Krista Dietz West, med hvem han i 1947 emigrerede til Salt Lake City, Utah. Ældste West kom til Danmark den 24. maj 1961 og har arbejdet i Amager Gren, på Nørrebro, i Hellerup, Randers, Bagsværd og Vordingborg, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Den 21. november 1962 er ældste *Graydon K. Foulger* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Foulger er født den 15. februar 1942 i Salt Lake City, Utah, som søn af Frank Robert Foulger og Kathryn C. Foulger. Han ankom til Danmark den 15. marts 1961 og har arbejdet i Slagelse, Brønderslev, Hjørring, Frederiksberg og Charlottenlund-Ordrup, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Den 23. november 1962 er ældste *Gary Ross Olsen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Olsen er født den 29. januar 1940 i Ogden, Utah, som søn af Mr. og Mrs. Ross Olsen. Han ankom til Danmark den 14. septem 1960 og har arbejdet i Hørsholm, København, Odense, Holstebro, Århus, Amager, Ålborg, Vordingborg og København, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne de nye omrejsende ældster i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt dem.

Hvorledes man anvender „den sorte tavle"

Af *William E. Berrett*

For lærere

En af de måder, hvorpå man kan gøre sin lektie levende og effektiv, er regelmæssig brug af den sorte tavle. Enhver bør gøre sig klart, at den spiller en stor rolle som hjælp til undervisningen. Synsnerven, som fører indtryk fra øjet til hjernen, er otte gange så stor som hørenerven, der fører indtryk fra øre til hjerne, og den har tilsvarende større betydning, når talen er om at lære noget.

For at instruktioner kan blive effektive, bør de derfor rettes både mod øjet og mod øret. Erfaringen viser, at de oplysninger, man skriver på tavlen, huskes i langt større omfang, end hvis de fremføres mundtligt.

Den hjælp, tavlen giver, kan opstilles i følgende punkter:

1. Den fanger opmærksomheden —
2. Den sætter elevernes tanker i sving —
3. Den gør det emne, man behandler, mere klart —
4. Den hjælper eleven til at huske —
5. Den aktiviserer eleverne (idet man kan lade dem selv skrive på tavlen).

Vi skal her give nogle forslag til anvendelse af tavlen:

A. Oversigten

Den, som skal undervise en klasse med voksne, vil opdage, at når man skriver en oversigt op på tavlen over det emne, der skal behandles, stimulerer man klassens tanker og hjælper til at holde en vis linie; formålet holdes herved også hele tiden for øje. Alle klassens medlemmer kan følge diskussionen, idet man hele tiden har en oversigt over, hvor langt man er kommet i diskussionen, og lektiens begreber slås fast i deres sind.

B. Liste over spørgsmål og svar

Diskussioner lærer og elev imellem er ofte formålsløse og tidsspildende, medmindre man anvender tavlen til at organisere og lede diskussionerne på. Læreren kan f. eks. stille klassen dette spørgsmål: »Hvilke spørgsmål vedrørende dåb tror I, vi bør diskutere?« Hvis spørgsmålene bliver besvaret eller diskuteret i den rækkefølge, eleverne stiller dem, vil der blive gentagelser, uorden og forvekslinger af spørgsmållene. Den rigtige måde at klare dette på er at skrive alle de foreslåede spørgsmål op på tavlen, inden man overhovedet begynder at tale om dem, strege gentagelserne ud og stille resten op i logisk orden. På den måde vil diskussionen gå i en bestemt retning, nemlig mod formålet. Hele problemet kan overses, og forbindelsen fra det ene spørgsmål til det andet bliver synlig.

Tavlen er ligeledes uvurderlig til opstilling af de svar, klassens medlemmer giver på de spørgsmål, der stilles eller de problemer, der rejses. Denne metode giver både lærer og klasse mulighed for at overse diskussionen og huske alle de foreslåede besvarelser, så man senere kan vurdere dem rigtigt. Og en anden ting: Klassen får anledning til at være dommere over deres egne svar.

C. Landkort

Det mest effektive landkort, en lærer kan anvende, er det, som i grove træk skitseres op på en tavle. Dette kan gøres fra gang til gang, eller man kan tegne det med hvid maling, så det bliver stående hele den periode, der er brug for det, så kun detaljerne skal sættes på, efterhånden som de fremkommer i lektierne. Tavlen kan godt bruges til andre ting, fordi der er malet nogle streger på den.

D. Tabeller og diagrammer

Disse skulle hjælpe eleverne til at se tidsperioder, proportioner, afstande, vægtforhold og resultater. Hvis en lektie har til formål at klarlægge et af de nævnte begreber, må læreren forstå, at en tabel eller et diagram forenkler tilegnelsen af formålet, og det er ikke ret svært at tegne dem med et par kridtstreger.

E. Genstande, anvisninger og begivenheder

Anvendelsen af tavlen til illustration af ovennævnte er i høj grad blevet ignoreret; man bør dog, når det drejer sig om voksne elever, begrænse illustrationerne til de ting, som de ikke selv har nogen erfaring med. Det er f. eks. ikke nødvendigt at tegne en hest, men en oversigt over Salomons tempel eller en række historiske begivenheder, vil sikkert gavne.

F. En hovedtanke eller en appel

En sætning, som indeholder lektiens hovedtanke, og som skrives på tavlen inden klassen begynder, eller lige når den begynder, har en mægtig virkning på klassediskussionen, og den huskes!

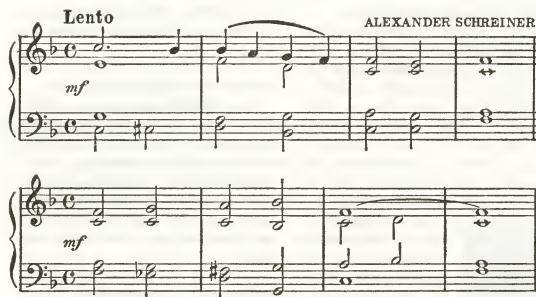
G. Resumé

Anvendelsen af tavlen til resumé må ikke overses. Det bedste resumé opstilles af klassens svar på spørgsmålet om, hvad de har lært af lektien. Når det skrives op på tavlen, vil klassen føle, at de har modtaget et fælles budskab.

Brug Deres tavle til mindst én ting for hver lektie, og De vil opdage, at De lægger større omhu i Deres forberedelse og bliver mere tilfreds med at undervise.

Søndagsskolen

Nadververs for januar:

For Senior Søndagsskolen:
»Og I skal forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer.« (Johs. 8:32).

For Junior Søndagsskolen:
Jesus sagde: »... Du skal elske din næste som dig selv ...« (Mark. 12:31).

Søndagsskolesang for januar:

Du, som dadler og fordømmer (Nr. 203 i den blå sangbog).

Nytårstanker

Kære søskende!

Søndagsskolens hovedbestyrelse ønsker alle søskende over hele landet et godt og velsignet nytår med alle gode ønsker og et godt og målbevidst arbejde på vor himmelske Faders værk, til Hans glæde, os selv til gavn og alle andre til et godt eksempel.

Lad os give hinanden hånden på, at 1963 skal blive et år med fremgang for Kirken, og lad os sige til os selv hver især, at skulle nogle af de mange nye medlemmer, som er kommet til vor Kirke, falde fra efter nogen tids forløb, så vil jeg ikke have mindste skyld deri. Jeg vil arbejde med i Kirken, og ligemeget hvor lidt eller meget der bliver bedt mig om, så vil jeg være med til at gøre et eller andet med den forståelse, at jo flere vi er aktive, desto bedre kan den enkelte passe den post og virkeliggøre det arbejde, denne plads kræver i kirkens store organisation. Til alle lærere i de forskellige klasser og fag vil vi sige: ligemeget hvad vi skal arbejde med, vil vi arbejde omsorgsfuldt med vort skolestof hjemme og forberede det således, at alle Kirkens medlemmer kan gå hjem med den dejlige følelse det er, at kunne sige: »I dag var det en dejlig kirkedag, for vor søndagsskole var både interessant og lærerig.« — Det er en af de ting, der er af allerstørste betydning for at holde nye medlemmer fast. Husk på, de kommer til vor himmelske Faders søndagsskole i det håb, at de kan få alle deres spørgsmål besvaret og alle livets meningsløsheder rettet og klarlagt således, at de kan se, at Guds Kirke på jorden ikke bare er en skøn drøm, men en realitet.

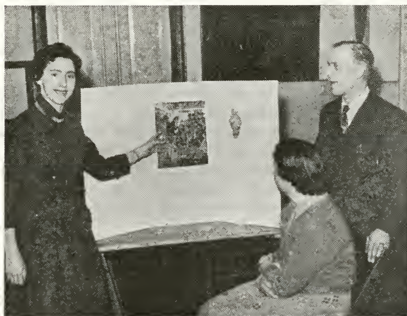
Søskende — det er vort store ansvar over for Gud, at disse mennesker ikke går tabt på grund af uvidenhed og sløvhed. Disse menneskefjendske begreber var Joseph Smiths alvorligste hindring i hans arbejde for Gud, og de krævede hans liv, fordi menneskene altid har haft den tilbøjelighed kun at ville tænke retfærdigt, når deres eget liv er i fare på en eller anden måde. Lad os ofte, ja hver dag have profetens ord i vort sind, at Gud dømmer menneskete ifølge den brug, de gør af det lys, Han giver dem. Lad os føle den forpligtigelse det er for os, der aner de store sandheder og har mærket Herrens nærværelse i denne vor Kirke, og gennem den oplysning og det lys, vi har modtaget af Ham, at være et værdigt eksempel på, hvorledes menneskene skal omgås hinanden. Lad os vise verden udadtil, at således kan det gøres, og således bliver evangeliet til en ligeså naturlig del af vores liv, som det er at gå på vores arbejde, spise, sove o.s.v. Det er et mål, der er en indsats værd, og som absolut vil give et godt resultat, dersom arbejdet bliver gjort i renhed og i overensstemmelse med vor Faders vilje, og ikke efter vore egne ønsker. Kunne disse nytårstanker føres ud i praksis i fuld udstrækning, ville den længe ventede Stav måske være nærmere end vi tror. Godt nytår allesammen.

På Søndagsskolens Hovedbestyrelses vegne

Knud Edsberg.

HVAD MED BILLEDPAKKER ???

af *Catherine Bowles*

Billedmateriale hjælper med til at lette undervisningen. Billeder kan bruges til at stimulere interessen og gøre undervisningen mere morsom og interessant. De giver de faktiske oplysninger, retter misforståelser, skaber nye diskussioner, hjælper til at genopfriske materiale, der er fremsat tidligere, og opmuntrer til at fortælle historier. Alt andet lige, husker børnene bedre og anvender oftere de ting, de ser så vel som hører.

Hvis billedmateriale skal lette undervisningen, må det udvælges omhyggeligt. Følgende kriteria kan anvendes:

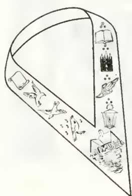
1. Hjælper materialet til at forstå det, der undervises om?
2. Passer materialet til klassens interesse og alderstrin?
3. Kan materialet bruges i de klasseværelser, der er til rådighed?
4. Er materialet tilgængeligt, når der er brug for det?

Forfatterne til lektiehefterne har udarbejdet nogle få hjælpemidler, der kan bruges, og har pakket dem sammen til brug for lærerne, for at lærerne kan bruge deres begrænsede tid til *forberedelse* hellere end til at søge efter billedmateriale. Vi bør kun bruge nogle få billeder ad gangen og bruge dem intentivt. Nogle få billeder og et godt formål vil få flere fugle ned end et skud hagl!

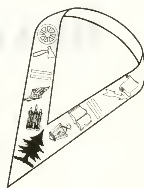
Billedpakken kan købes på forskellig måde, afhængig af de enkelte grene eller wards. Somme tider køber lærerne pakken. Denne pakke er så deres ejendom. De passer på den og bruger den, som det passer dem bedst. Somme tider køber Søndagsskolen pakken. Så er pakken Søndagsskolens ejendom, og den anbringes i grenens bibliotek, hvor den opbevares og udleveres af bibliotekaren. Det kursus, som pakken er udarbejdet for, har første ret til materialet.

Pakkerne er ikke dyre, hvis man tager i betragtning, at billedpakken vil blive brugt i mindst tre år. Dette bliver til omkring 14 kroner om året. Vi tager ikke i betænkning at bruge 42 kroner på et selskab. Skulle vi så ikke være villige til at bruge det samme beløb for at hjælpe børnene til at lære mere om Jesu Kristi Evangelium på en effektiv måde?

Billeder er økonomiske med hensyn til tiden, fordi de fremsætter hele tanker hurtigere. De sætter mange ideer i forbindelse med hinanden. De fremmer elevernes deltagelse i klassearbejdet. J. Smith Jacobs sagde: »At anvende billeder i en klasse er som at komme pynt på en kage. Den rigtige slags og den rigtige mængde udgør en verden af forskel på det endelige resultat.« Billedpakken er et hjælpemiddel for læreren, udarbejdet af eksperter til hans brug.

PRIMARY

Kære forældre!

Vi vil begynde det nye år med at fortælle lidt om, hvad Primary er, og hvordan det begyndte.

Primary begyndte i året 1878, tredive år efter det første hold pionerer var ankommet til Salt Lake Dalen. I løbet af disse tredive år var der hundreder af andre, der gjorde rejsen tværs over sletterne til dalen. Men for mange af dem var det kun et midlertidigt stoppested. Brigham Young sendte dem videre for at skabe kolonisation overalt i de vestlige stater. I 1878 var der hundreder af disse kolonier. I Farmington, en af de mest velhavende af disse små samfund, ca. 20 miles nord for Salt Lake City, blev Primary født. Skønt det var en velhavende lille sidste dages hellig by i fremgang, havde den stadig sine problemer for dem, der havde øje for dem. Aurelia Rogers, en kvinde med en stærk dømmekraft, så tydeligt, at et af problemerne var de unge drenges opførsel. Hun frygtede, at nogle af dem ville vokse op til unge »bøller«. John Hess, Farmington wards respekterede biskop, var også bekymret. Han sammenkaldte mødrene i wardet til møde og drøftede problemerne med dem.

Efter at mødet var forbi og glemt af mange, blev Aurelia Rogers ved med at tænke på sagen og prøvede at finde en løsning på problemet. Inspirationen kom til hende. Hun sagde: »En ild syntes at brænde i mig.«

»Kunne der være en organisation for små drenge, der lærte dem op til at blive bedre mænd?« tænkte hun.

Nogle få uger senere kom Eliza Snow, en af Kirkens fremragende kvinder, til Farmington.

Søster Rogers spurgte hende: »Kunne der blive en organisation for små drenge?«

Søster Snow var »tavs i nogle minutter, så sagde hun, at der kunne findes en sådan, og at hun ville tale med det Første Præsidentskab om det.«

Kort tid efter modtog biskop John Hess et brev fra Eliza R. Snow, at det Første Præsidentskab og de Tolvs Kvorum gav deres tilslutning. Så bad biskop Hess søster Rogers om at præsidere over denne nye organisation.

»Indtil den tid,« sagde søster Rogers, »var pigerne ikke blevet omtalt; men min tanke var, at mødet ikke ville være fuldstændigt uden dem...«

Så blev der skrevet til søster Eliza R. Snow, hvori man »udbad sig hendes mening angående pigernes deltagelse.«

Svaret kom fra søster Snow: »De har ret — vi må have pigerne, såvel som drengene...«

Det var søster Snow, der foreslog, at organisationen blev kaldt »Primary«.

Søndag den 11. august blev søster Rogers ved et offentligt møde oprettholdt af biskop Hess og hans rådgivere til at præsidere over en Primary i Farmington.

Den første Primary blev afholdt den 25. august 1878 i den lille solide stenkirke i Farmington. Der var 115 drenge og 100 piger til stede. Det andet møde blev afholdt den 7. september. Efter disse møder blev der holdt møder hver lørdag eftermiddag kl. 14.

Igennem søster Eliza R. Snows opmuntring sprang Primaries snart frem over hele Kirken, der var sat en stor organisation i gang.

Fem præsidenter har præsideret over Kirkens Primary-Forening. Det er: Louise B. Felt, May Anderson, May Green Hinckley, Adele Cannon Howells, og LaVern W. Parmley.

Søster Felt var født i Connecticut, en af de Forenede Stater; søster Anderson en skotsk lille pige, der emigrerede fra England som ung; søster Hinckley var født i England; og søster Howells og søster Parmley var begge født i Utah. Alle havde de et stærkt vidnesbyrd om Jesu Kristi genoprettede Evangelium.

For tiden (1960) præsiderer søster LaVern W. Parmley og hendes to rådgivere, Arta M. Hale og Leone W. Doxey, og en bestyrelse på mere end halvtreds medlemmer over Primary.

Venlig hilsen

Primary Hovedbestyrelse.

Kære Primary-funktionærer!

Først vil vi gerne sige tak for det år, der svandt, og ønske jer et rigtigt lykkeligt og velsignet nytår, med lige så stor fremgang som i det gamle. Hvis vi stadig arbejder fremad mod vort mål, vil vi også blive velsignet derfor.

Vi må ikke glemme, at vort arbejde gælder børnene, og de trænger mere end nogen anden til vor hjælp. Vi må bede vor himmelske Fader om den kraft og styrke, vi har brug for, for uden Hans hjælp kan vi ikke udrette noget.

Vi må ikke give op, selv om vi får prøvelser, men huske på følgende:

Vi beder Gud om kraft og styrke, og Han giver os vanskeligheder for at gøre os stærke.

Vi beder om visdom, og Gud sender os problemer, hvis løsning udvikler vor visdom.

Vi beder om fremgang og velstand, og Gud giver os hjerne og stærke lemmer til at arbejde.

Venlig hilsen

Primary Hovedbestyrelse

HVEM RINGER I DET NYE ÅR?

GUF

Gensidig Uddannelses Forening

Den 1. september startede det nye G.U.F.-år. Vi satte os for at få så mange unge som muligt i gang med deres belønningsprogrammer.

Vi håber, at man rundt omkring i grenene er i gang. Programmerne er tilrettelagt for alle aldersklasser fra 12 til 30 år.

Vi ved, at vi inden for Kirken kan tilbyde vore unge alt det, andre unge kan deltage i, vi kan bare benytte den måde, Kirken lærer os. Men vi kan ikke gøre det uden hjælp fra medlemmernes side.

Kære forældre, send jeres unge til G.U.F.; kom også selv, for G.U.F. er for alle aldersklasser, vi styrker de unge ved at møde talrigt op, vi animerer de unge til at lave fine programmer, for det er altid festligere at lave noget, når der er interesserede tilhørere.

Og, kære unge, opbyg jer selv ved at deltage aktivt i Kirkens arbejde. De fleste aktive ledere vi har, har startet deres kirkeaktivitet i G.U.F. I er den næste generation, jer skal børnene i dag kunne se op til som kommende ledere.

Kære ledere, vær et lysende eksempel for den ungdom, I skal præsidere over. Vi har rundt omkring i landet mange dejlige ledere, ledere, som vi er meget taknemmelige for, fordi de forstår vigtigheden af deres kald, men der sidder også nogle, som kunne gøre endnu mere. Husker I altid at samarbejde med hinanden i kærlighed og med forståelse for hinandens meninger; husker I altid, at det er Herrens værks fremgang, I arbejder for. Ikke for selv at få æren, ikke for at hævde jer selv, men med et ydmygt hjerte, at netop du er valgt til denne stilling, at vi lever i et land, hvor vi kan få lov til at arbejde aktivt i Kirken, påskøn det.

For kort tid siden havde vi besøg af en tidligere missionær, som nu havde været hjemme i 10 år; i disse 10 år havde han aldrig talt i Kirken derhjemme, han var dybt taknemmelig, fordi han var værdig til at arbejde som lærer i det aronske præstedømme.

Viser I den samme taknemmelighed for de stillinger, I har? Vi er i den heldige situation, at Kirken her i Danmark har brug for os alle til at arbejde for Herrens sag, lad os være taknemmelige for det. Vi har brug for alle. Vi har ingen at give afkald på.

Lad os opbygge Kirken og støtte vore aktiviteter. Vi kan blive den bedste, den største og den mest lykkelige ungdomsorganisation i Danmark,

HVIS DU VIL!

G.U.F.s Hovedbestyrelse

Aronske Præstedømme

Kære brødre!

Nu, hvor STJERNEN udkommer i større format, er vi inden for missionens aronske præstedømmes komité glade for den anledning, der gives os til at kunne optage en del af pladsen.

Det er altid rart at kunne udveksle tanker og ideer.

Vi, der bærer præstedømmet, burde altid være klar over det ansvar, der påhviler hver kaldelse inden for præstedømmet. Thi ligesom andre steder, hvor orden og retfærdighed hersker, er der givet hver kaldelse en vis myndighed, der nøje er afstemt efter det ansvar og den begrænsning, der er tillagt denne kaldelse.

Dette med begrænsning er lige så vigtigt at overholde som det at kende sit ansvar.

Overskrider vi den grænse, der er i de forskellige grader af præstedømmet, tilraner vi os mere magt, end vi har fået.

Der er et gammelt ordsprog, der siger: »Lær først at lyde, så lærer du senere at byde.«

I har alle pligt til at lære, hvad der forlanges af jer, når I har præstedømmet. Det afhænger af hver enkelt af jer, hvor langt I vil nå inden for præstedømmet.

Det er ikke jeres fader, moder eller grenspræsidenten, det kommer an på, når I får en højere kaldelse, men udelukkende den måde, I efterlever evangeliet på, og ærer den kaldelse, I har.

Når I har det privilegium at få lov til at uddele nadveren, så gør det med den ærbødighed, der forventes af en Herrens tjener.

I kunne sikkert ikke finde på at møde usoigneret, med snavsede hænder, sorte negle, uredt hår o.s.v. Husk på, I er måske dem, Kirkens undersøgere ved mødet næste søndag ser ved nadverbordet. Hvilke tanker tror I så ikke, de vil gøre sig?

Er man medlem af Jesu Kristi Kirke, har man pligt til også uden for Kirken at optræde på en sådan måde, at præstedømmet ikke bliver gjort til skamme. Det er ikke som en frakke, man kan lade blive hjemme, såfremt det er varmt i vejret. Har man fået præstedømmet, bærer man det hvert minut.

I, der er så lykkelige at have deltaget i Primary's og G.U.F.s klassearbejde, har et stort ansvar overfor dem, der først lærer Kirken at kende på et senere tidspunkt af livet, for I har fra små lært at respektere præstedømmet.

I har lært at respektere den magt og myndighed, præstedømmet har, og hvorfor præstedømmets rettigheder er uadskilleligt forbundet med himlens kræfter, og at himlens kræfter ikke kan kontrolleres eller bruges uden ved retfærdighedens grundsætninger. *(L. & P. 121:36).*

Jo større kundskab vi får, jo større krav stilles der til os om at give vor viden videre. Men findes der større lykke end at delagtiggøre andre mennesker i evangeliet? Jo flere vi er, der har det samme mål, jo mere kan vi gensidig støtte hinanden, således at præstedømmets velsignelser kan nå ud til så mange som muligt.

Præstedømmets velsignelser er uudtømmelige, når blot vi gør vor del af det, der forventes af os.

Prøv engang at tænke på, hvad præstedømmet har givet jer personligt. Den udvikling, hver enkelt af jer har fået, hvad enten I har tilhørt Kirken i længere eller kortere tid, havde I ikke opnået, hvis I ikke, som nu, tilhørte Kirken.

Mange af jer har sikkert fået fremelsket talenter, I slet ikke troede, I havde.

Jeg kan love dem, der deltager i kredslærerarbejdet, en modenhed, der langt overstiger, hvad man i almindelighed kan forvente af unge i dag.

Hvis en ung mand virkelig deltager i Kirkens forskellige klasser med en positiv indstilling, vil han have en ballast, som vil give ham en plads i forreste række, også ude i den verdslige verden.

En ung mand med en sund sjæl i et sundt legeme, fri og frejdig optræden, høflig, hjælpsom, idérig og med godt humør, der er frugten af en god samvittighed, vil der være god brug for på en hvilken som helst plads i samfundet, hvor alle disse ting, der er nævnt, sjældent findes forenet i en og samme person.

Dette er målet, som Kirken ønsker, at alle de unge, der bærer præstedømmet, skal nå.

Kirken gør det let for jer igennem aktiviteter i de forskellige organisationer, sammen med jævnaldrende, at dygtiggøre jer og derigennem nå målet. For at følge og anspore jer på vejen fremad, har Kirken indført belønningerne. Det er et stort ansvar, der påhviler sekretærerne, for kun igennem deres opgørelser har Kirkens ledere mulighed for at kunne hjælpe de unge.

Vi takker alle, der har arbejdet med de unge i 1962, såvel ledere som sekretærer og lærere, samt ønsker alle unge i præstedømmet til lykke med de resultater, de allerede har nået. Lad os sammen bede vor himmelske Fader om at stå os bi i det arbejde, vi nu i 1963 skal udføre, er min ydmyge bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

Vi ønsker alle et godt og velsignet nytår.

På komiteens vegne

Aage Francke Pedersen

DET *melkisedekske* PRÆSTEDØMME

Den personlige velfærdskomité

6. At rehabilitere, at hjælpe med til at skaffe beskæftigelse eller finde bedre beskæftigelse for kvorummedlemmer, hvis økonomiske stilling trænger til at forbedres.

Et problem:

Et kvorummedlem kæmper sig igennem på sin gård. Han har haft vanskeligheder, fordi høsten svigtede, og han har truffet nogle forkerte dispositioner, og nu er han næsten ved at gå fallit. Det er vinter, og det vil snart blive forår. Han burde sprede gødningsstof på jorden, men han har ingen spreder og opdager, at det at skulle købe en ville bidrage til hans økonomiske vanskeligheder. Desuden kan han ikke få mere kredit. Læg nu mærke til, at han er ikke et velfærdstilfælde. Han har ikke fortalt biskoppen om sine besværligheder, han har heller ikke givet sin kvorumpræsident noget vink om, at han står over for at skulle miste alt, hvad han ejer. Han begynder at sprede gødning med en gammel vogn, men det daglige resultat er så lille, at han aldrig vil få nok ud på jorden til, at det vil være til nogen gavn. Naboer og andre, der passerer gården, lægger mærke til, at han bruger gammeldags metoder, men standser ikke op for at spørge hvorfor. En bemærker: »Han er sandelig en ubetænksom mand«. En anden siger til en ven: »Han er en fattig bonde.« Den almindelige mening er, at han er på den svage side.

Når man ser på det udefra, kunne man få det indtryk, at disse bemærkninger er sande. Der er intet, der så hurtigt opbygger selvretfærdighed i et menneske, som når man ser andre gøre fejltagelser, som man ikke selv gør. Én ting har denne mand, hvad de, der betragter ham, glemmer, men som ikke hjælper — stolthed. Han har den stolthed, at han ønsker »at klare sig selv« uden hjælp. Og han har den følelse, at han er født til at være til hjælp *for* Kirken, ikke til at modtage ting *fra* Kirken; så hvis han blev spurgt, ville han som regel enten nægte at indrømme, at han behøver det, eller afslå hjælp.

Der er ingen tvivl om, at hvis den mand, der således er plaget af omstændighederne, var syg nok til at ligge i sengen, ville medlemmerne af hans kvorum gøde hans jord, pløje, så og høste. Han ville klare sig igennem, fordi arbejdsomkostningerne ville være lig nul, og høsten ville betale hans øvrige udgifter.

Man spekulerer på, hvad der ville ske, hvis de mænd, der ejer ti gødningsspredere, alle inden for en radius af et par kilometer, ville dukke op en eller anden dag, gøde hans jord på én dag, derefter hjælpe med til at så og høste på samme måde. På ét år ville han så kunne afbetale nok til, at det ville lysne for ham.

Hvad er mest vigtigt, at hjælpe den nødstedte mand, når han er helt nede, eller komme ham i møde, når han er på vej ned, hjælpe ham at vende om og give ham en god start på vejen op? Det første er nærliggende og bliver ofte gjort. Det andet, der ikke altid er synligt, bliver sjældent gjort.

Ingen ønsker hjælp, når han kæmper imod forhindringer, hvis han føler stolthed. Men en sådan mand kan ikke afslå hjælp, hvis den kommer til ham med kærlighed og god vilje. Det kvorum, som gør dette, vil ikke alene frelse broderens økonomiske liv, men det vil også varme hans sjæl i den broderskabsglød, som præstedømmet forventes at nære og få til at vokse.

En af de pligter, som komiteen for »finde og rapportere kendsgerninger« har, er at vide antallet på de maskiner, der er tilgængelige til at afhjælpe en situation, når det er nødvendigt. Et kvorum er ikke skyldfri, hvis der er ti spredere tilgængelige, og en mand bruger en vogn og arbejder med sine hænder imod hindringerne.

Nogle kvorums ligger i byerne. Hjælp til bønder er unødvendig og ikke mulig. Men en mand prøver måske på at underholde en stor familie med en lille indtægt. Hans hus eller lejlighed trænger til at males og er godt forsømt af meget slid.

Hvad ville der ske, hvis han fik en hjælpende og opmuntrende håndsrækning — en voksende kærlighed og opmærksomhed, der blev vist, efterhånden som hans byrder voksede? I sandhed, også kvorums i byerne har veje og midler til at forbedre deres brødres lod, hvor det tiltrænges.

I byerne er lønningsposen en mands indtægtskilde. Ofte når den samlede løn ikke op på det samlede udgiftsbeløb. Hvis dette bliver ved længe nok, er et kvorummedlem i finansielle vanskeligheder.

I en sådan situation kan et kvorum udføre arbejde for den betrængte broder, arbejde, som han ellers måtte betale for, men som ved deres arbejde gør det muligt for ham at anvende det sparede beløb til at betale sin gæld. Dette omfatter alle slags reparationer i huset, bilreparationer, hvis mekanikeren er et kvorummedlem, eller tøjgaver. Der er andre måder. Mange mænd har tøj hængende, som er godt, men som ikke bliver brugt. Hvis det passer den mand, der er i nød, hvorfor skulle han så ikke bruge det? Det behøver ikke gives på det grundlag, at han trænger til det, men snarere med et »Kan du bruge dette sæt tøj?«

På en eller anden måde varmer det, at han får hjælp i sine fysiske fornødenheder, også hans sind. Intet menneske kan længe modstå en kærlighed, der bliver udvist på rette tid og sted på en værdig, menneskelig måde.

HENSIGTSMÆSSIG BØN

Lige fra historiens begyndelse har bønnen været en af menneskets største trøstekilder. Den har været midlet til at holde forbindelsen mellem Gud og mennesker åben. Gud er kildevældet til alle åndelige velsignelser, og bønnen er det sikreste middel til opnåelse af disse velsignelser. Selv Mesteren med sine fremragende fysiske, mentale og åndelige egenskaber havde behov for at bede. Hvor meget mere nødvendigt er det da ikke for os!

Vi får mest ud af vor bøn, når vi beder med den rette ånd. Når det er muligt, bør man meditere, før man beder. At bede er at samtale med vor Fader; det er en meget hellig opløftelse. Faktisk presser vi os selv frem i Hans nærhed. Selve tanken herom antyder, at medens vi beder, skulle vi nå til et højt plan af ærbødig ydmyghed. Manglende forståelse af det privilegium, bøn er, er en af de største årsager til, at vi ikke får alle de velsignelser, vi beder om.

Somme tider er bøn kun en formalitet, den bliver blot remset op. Selv om bøn er noget, enhver kan udføre, vil den aldrig blive noget ordinært. Hver eneste henvendelse til Gud har til hensigt at hæve vore tanker op til Hans trone. De, som beder regelmæssigt, er i virkeligheden i samme stilling som de, der har opbygget et venskab med et stort og ædelt menneske. I hans nærhed føler de sig fri til at søge råd og visdom. De nærmer sig ham med en fornemmelse af sikkerhed. Sammenlign deres tillid med den fremmedes, der nærmer sig ham for første gang.

De, som sjældent beder, kan ikke håbe på at føle samme sikkerhed som de, der beder regelmæssigt. Det samme kan siges, hvis man kun beder af fortvivlelse. En følelse af skyld og uværdighed vil ganske afgjort blive mærkbar. Nogle beder overfladisk, som om de trænger til at lette samvittigheden — og så er de tilfredse med det. Deres tanker er sådan noget lignende som: »Nu har jeg gjort min pligt, så må der nok være en eller anden, der kan opfylde mine ønsker.« Sådan en indstilling er fuldstændig forkert. Når vi har bedt, bør vi være villige til at arbejde for det, vi har bedt om.

Nogle af os tillader tankerne at blive afledt fra bønnen. At træffe en aftale uden at holde den er simpelt og udannet. At påkalde Herrens opmærksomhed og derefter være optaget af andre tanker gør det ligeledes umuligt for Ham at høre os. Vi tror ikke, at det er godt med »bønnebøger«, men alligevel er der nogle af vore henvendelser til Herren, der lyder som opstillede remser; vi gentager med andre ord de samme bønner. Med undtagelse af de bønner, der opsendes under nadveren og ved dåbshandlinger, må vi ikke anvende »foreskrevne« bønner. Næsten hver eneste bøn, vi opsender, er en ny henvendelse til Herren, dikteret af et nyt motiv. Og endelig bør vi lade Herren vide, at vi er villige til at indrette os efter Hans ønsker. At lære at bede hensigtsmæssigt øger vor tro og gør os værdige til at modtage det, vi beder om.

Hvis du ikke burde gøre det - så lad være

af *Richard L. Evans*

Der er to sætninger fra nylig opførte populære skuespil, som i dag giver et vink om et emne. Den første er en drengs grådkvalte ytring, da han havde set en uoprettelig tragedie som et resultat af en serie vrede, meningsløse omstændigheder. »Jeg ville ønske —«, sagde han, »jeg ville ønske, det var i går.« (Fra *West Side Story*). Den anden er en lignende sætning, udtalt af en person, som havde presset lidt for langt og havde modtaget et svar, som hun hellere ikke ville have hørt: »Jeg ville ønske, det var for fem minutter siden« (*Skakmat (The Star System)*). »Jeg ville ønske, det var i går.« »Jeg ville ønske, det var for fem minutter siden.« »Jeg ville ønske, jeg ikke var gået derhen.« »Jeg ville ønske, jeg ikke havde gjort det.« »Jeg ville ønske, jeg ikke havde sagt det.« Vi ønsker, vi havde levet således, at vi ikke ville have så megen grund til at ønske, at vi havde gjort anderledes. Det er dette tilbageblik i livet, som altfor ofte får os til at ønske, at vi havde kunnet se længere fremad. Trods vor bedste kundskab, vor bedste dømmekraft, vor bedste planlægning, er der tilfældigheder, og der er ærlige fejltagelser og fejlregninger og uforudsete begivenheder, som griber ind. Men der er også somme tider blinde og stædige fejltagelser, vrede fejltagelser, og somme tider velovervejede, uærlige fejltagelser, som tilsidesætter prøvede principper og moralbegreber og overholdelse af budene. Og selv om vi måske ikke nøjagtigt ved, hvorledes vi vil føle, når vi gør noget, som vi ved, vi ikke burde gøre, eller siger noget, som vi ikke skulle sige, så ved vi ganske bestemt, at der vil blive sorg, anger, ængstelse, ubehag, og at vi må betale en bod, der er lige så stor eller større, end nogen såkaldt tilfredsstillelse, som vi vil få. Vi kender princippet om årsag og virkning, og dybt nede i os har vi en advarende, en indre viden, der går imod enhver billig eller forloren eller uærlig eller umoralsk eller grusom eller uvenlig handling eller udtalelse. »Jeg ville ønske, det var i går.« »Jeg ville ønske, det var for fem minutter siden.« »Jeg ville ønske, jeg ikke havde sagt det.« »Jeg ville ønske, jeg ikke havde gjort det.« »Vil du være fri for ubehag«, sagde en respekteret mand engang, »så gør ikke noget, som du ved eller blot mistænker for at være forkert. Vil du have den reneste glæde, så gør alt, hvad der står i din magt, for at gøre det, som du oprigtigt tror er det rette.« (*Rules of Life*, (Leveregler), offentliggjort i *The New Dictionary of Thoughts*). Og derfor siger vi indtrængende til dem, som er unge, og til andre også: Undgå fortrydelse ved at leve op til standarderne. Hvis du ikke burde gøre det, så lad være.

(Fra Tempelpladsen 29. juli 1962)

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Den ene skal ikke bygge på den andens grundvold« (L. & P. 52:33).

Formål:

At understrege, at man kun kan bygge en solid grundvold på sine egne bestræbelser og resultater.

Denne udtalelse fra Lære og Pagter fremhæver den grundlæggende sandhed, at de ting, der betyder noget i livet, som f. eks. vor karakter, vor tro, et vidnesbyrd om Evangeliet, ikke nedarves fra andre — man kan heller ikke købe dem. Vi tilegner os dem kun gennem vore egne bestræbelser. Det er sandt, at rigdom og materielle goder, visse karaktertræk samt en bestemt personlighedsform kan overføres fra generation til generation, men den visdom, hvormed disse begreber udnyttes og udvikles, må man selv tilegne sig.

Nogle af de sørgeligste fejlgreb, der er begået i historien, skete, fordi mennesker med store muligheder og ædle motiver fejlagtigt har troet, at de kunne bygge på andres grundvold, og derfor har forsømt at bygge deres egen, d.v.s. har forsømt de karakteregenskaber, uden hvilke succes og store resultater udebliver.

Dette gælder i særdeleshed, når talen er om at opbygge et vidnesbyrd om Evangeliets guddommelighed. Uden hensyn til, hvad vore fædre troede, eller til den styrke og fasthed, vore familier og venner viser — så kan *vi* ikke iklæde os *deres* vidnesbyrd. Vi må opbygge, pleje og opretholde vort eget. Alt for ofte kan vi blive vildledt til at tro, at vort vidnesbyrd er stærkt, når vi i virkeligheden støtter stærkt til en eller andens kundskab og vidnesbyrd. Dette kan være en af de egentlige årsager til, at visse mennesker ikke er aktive: de er alt for afhængige af andres støtte og styrke.

Hvis denne støtte af en eller anden årsag svigter, opdager de, at de er ude af stand til at stå på egne ben.

Dette understreger betydningen af hellere at opbygge sit vidnesbyrd på egen kundskab og personlig overbevisning om Evangeliet, end at regne med, hvad andre har opnået. Det kan godt være, at det var det, Paulus tænkte på, da han sagde: »... hver skal få sin løn i forhold til sin møje« *(1. Kor. 3:8).*

Karakteren er en anden side af vor personlighed, som vi må opbygge på vor egen personlige grundvold. Selv om gode forfædre er en vidunderlig arv, som vi altid burde være stolte over og glad for, så er alligevel den eneste måde, hvorpå vi kan drage den fulde fordel af denne arv, den at udfinde de gode egenskaber, som er givet os af vore forfædre, arbejde med dem og få dem til at udfolde sig i *vort* liv. Uden hensyn til, hvor fin vor arv kan være, vil disse egenskaber dø hen — de vil visne. Vi må bygge videre med de redskaber og materialer, som er overdraget os.

»Enhver har fået overdraget en pose med redskaber, en uformelig masse og en bog med forskrifter; og enhver må ud af dette — inden livet er forbi — have dannet enten en blok, man falder over — eller et trin, der kan føre en videre.« — R. L. Shrape (fra poesi til prosa).

De fleste af os husker historien om den kloge herre, som før han drog ud på en lang rejse, kaldte en af sine tjenere til sig og gav ham instrukser angående opførelsen af en bygning af stor betydning. Denne bygning — fortalte han tjeneren — skulle være et hjem til en af hans specielle venner, og derfor ønskede han, at det indtil de mindste enkeltheder blev bygget af de bedste materialer.

Da herren var rejst, regnede tjeneren ud, at han hist og her kunne spare både penge og anstrengelser, hvis han trods instrukserne anvendte mindre gode materialer på steder, hvor han mente, at manglerne ikke ville blive opdaget.

Huset blev færdigt. Da herren kom tilbage, overgav han det til den tjener, som havde bygget det, med den forklaring, at han var den specielle ven, til hvem dette specielle hus var bygget.

Vor karakter og vort liv vil genspejle hvilke materialer, vi har bygget med. Lad os være sikre på, at vi kun anvender de allerbedste materialer, således at vi kan bygge stærke, solide grundvolde til støtte for god, retfærdig livsførelse.

Indbinding af Stjernen 1962

Stjernen for 1962 kan nu indbindes. Grundet på prisstigninger og indførelse af oms'en, har bogbinderen desværre måttet forhøje prisen på indbindingen til **kr. 12,00.** Denne pris er dog stadig billig, og forudsætter derfor, at et større antal indbindes på én gang, og derfor bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til Stjernens kontor, snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1963.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnenmentsprisen kr. 10,00, altså ialt **kr. 22,00 i Danmark, $ 4,50 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne leveres i smuk pluviusin med ægte guldtryk, og med ryg og hjørner i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

FØDSELSDAGE:

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

København Nordre Gren:

Amanda Klemensen Jensen, Hyldemosevej 6, 80 år den 1. januar.

Marius Thomas Thomsen, Bogtrykkervej 45, 70 år den 22. januar.

København Søndre Gren:

Johannes E. Stricker, Brøndbyvænget 3, 60 år den 18. januar.

Enny Hansen, Vigerslevvej 22, 75 år den 20. januar.

Ålborg:

Kristine Christensen, 70 år den 19. januar.

Randers:

Asta Kjær Christensen, 65 år den 22. januar.

Frederikshavn:

Jens Marinus Christensen, 70 år den 27. januar.

Amager:

Olga Christiane Carla Andersen, 75 år den 22. januar.

Nyt fra USA:

Tidligere missionssekretær i den danske mission, *Gilbert T. Olsen,* og hustru sender fra deres hjem i Logan, Utah, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark med meddelelsen om, at de den 3. juni 1962 fik deres datter nr. 2, som har fået navnet Laura Anne. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

VELSIGNELSER:

København Nordre Gren:

3. november: Finn Vest Lykkegaard Nielsen og Nina Hasbo Nielsens datter, Inge-Lise Nielsen, velsignet af sin fader.

Amager:

7. oktober: John Nielsen og Vera Stegger Sørensens børn, Lars Stegger Nielsen og Ghita Stegger Nielsen, begge velsignet af ældste Ronald Eaves.

BRYLLUP:

København Nordre Gren:

Lørdag den 3. november 1962 viedes på Københavns Rådhus søster *Irene Lykke Nordby Larsen* og broder *Georg Walther Warnsdorf Knudsen.*

Efter vielsen fik brudeparret ved en festlighed i kirken på Priorvej Kirkens velsignelse ved grenspræsident Orla Rasmussen.

Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

DØDSFALD:

Kolding:

Den 29. oktober døde broder *Hans Christian Poulsen,* 69 år gammel. Æret være broder Poulsens minde!

København Søndre Gren:

Den 6. november døde søster *Ane Johanne Jensen,* 90 år gammel. Æret være søster Jensens minde!

BEMÆRK!

Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i et bestemt nummer af STJERNEN, skal fremtidig indsendes *inden den 1. i den foregående måned,* og bedes sendt *direkte* til STJERNENs kontor, *ikke* sammen med *rapporter* el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend *ikke* originalfilm, men kun *aftryk,* og skriv bag på *hvert* enkelt billede *grenens* navn, *dato* og hvad billedet forestiller.

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
København Nordre Gren:		
4. november:		
Jan Felix Hasbo	Lærer	Broder Felix Gredsted Hasbo
Arthur Sørensen	Lærer	Broder Jørgen W. Schmidt
Bendt Arendt B. Frederiksen	Præst	Broder Arne Sandahl
Bent Giesmann Lindhardt	Diakon	Broder Jan Felix Hasbo
Amager: 7. oktober:		
John Nielsen	Diakon	Broder Aage Petersen
14. oktober:		
Kurt Peter Dreyer Holm	Præst	Broder Aage Francke Pedersen
Henri Gerhard Olsen	Lærer	Broder Tom Asmussen
Hans Helge Christensen	Præst	Broder Harry Petersen
Søren P. B. Edsberg Andersen	Lærer	Broder Knud Edsberg Andersen
Silkeborg: 13. maj:		
Bent Søndergaard Madsen	Ældste	Missionspræsident Levi B. Thorup
Århus: 17. oktober:		
Vagner Marius Mortensen	Lærer	Broder Orla Rode Nielsen
Esbjerg: 4. november:		
Finn Kristensen Østergaard	Diakon	Broder Aage Hansen
Knud Søltoft Holmboe	Diakon	Broder Arne Pedersen
Kolidng: 4. november:		
Ove Madsen	Diakon	Broder John L. Jørgensen

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse af:**
Slagelse: 3. november:		
Kaj Vilhelm Østerberg	Ældste Michael Bischoff	Ældste Bruce Roberts
København Nordre Gren:		
10. november:		
Marianne Christensen	Ældste James B. Lewis	Broder Torkil Dressø
Kaj Jensen	Ældste Richard L. Jensen	Ældste Val Gene Rohde
Amager: 6. oktober:		
Mogens Damsbo	Broder Henning Schou Jørgensen	Broder Skov Jensen
17. november:		
Olga Christiane Carla Andersen	Broder Tom Asmussen	Broder Aage Francke Pedersen
24. november:		
Poul Bill Levin Westergaard	Ældste Charles Rose	Ældste Daniel Edwards
Annie Bach Westergaard	Ældste Charles Rose	Ældste Daniel Edwards
København Søndre Gren:		
17. november:		
Jytte Tang Birk	Ældste Erik B. Lee	Ældste Michael H. Malan
Hjørring: 3. november:		
Nina Margrethe Lychegård Poulsen	Ældste Gary L. Hansen	Ældste D. Bruce Evans
Jytte Zimmer	Ældste D. Bruce Evans	Ældste Gary L. Hansen
Ålborg: 10. november:		
Thorvald Clausen	Ældste O. Cheney	Broder Kaj Aage Gram
Christa Andersine Margrethe Clausen	Ældste O. Cheney	Broder Kaj Aage Gram
Århus: 12. september:		
Thyra Margrethe Bülow-Müller	Ældste Jorgen Boyer	Ældste Garry Cox
17. november:		
Sigrid Marie Schmidt Dahl	Ældste Bruce Watts	Ældste Wendell Larsen
Silkeborg: 3. november:		
Ellen M. Quist-Andersen	Broder Novi Kølby Sørensen	Ældste George R. Williams
10. november:		
Poul Erik Berzant Andersen	Ældste Bruce Fonnesbeck	Ældste George R. Williams
Skanderborg: 17. november:		
Nora Else Nyeland Beck	Ældste Roger Larsen	Ældste Brent Johnson
Esbjerg: 13. maj:		
Scott Aldon Bills	Ældste Shad Christensen	Broder Aldon C. Bills
3. november:		
Ulla Korsgaard Holmboe	Ældste David K. Sandberg	Ældste Ross T. Merrill
Kolding: 10. november:		
Erik Kirkebæk Andersen	Ældste Norman D. Anderson	Ældste Allen H. Christensen
Sønderborg: 10. november:		
Etta Marie Vendike	Broder Aage Pedersen	Ældste Dennis R. Hoagland
Fredericia: 25. september:		
Tove Thomsen	Ældste George Vaieland	Ældste Don Vigo Taylor
Svend Hjort Pedersen	Ældste Don Vigo Taylor	Ældste George Vaieland
11. november:		
Jette Klausen	Broder Niels H. Klausen	Broder Niels H. Klausen
Poul Rosenørn Sølbæk	Broder Andreas Sølbæk	Broder Andreas Sølbæk
Vejle: 10. november:		
Mildred Norma Christoffersen	Ældste Ralph P. Hoyal	Ældste D. Paul Sampson
Svend Erik Christoffersen	Ældste James L. Jackson	Ældste Ralph P. Hoyal
Anna-Lise Christoffersen	Ældste D. Paul Sampson	Ældste Ralph P. Hoyal
Viborg: 28. oktober:		
Bjarne Overvad Andersen	Broder Axel O. Andersen	Ældste Jerry W. Sandberg
Randers: 10. november:		
Flemming Rasmussen	Ældste George Kennedy	Ældste O. Lynn Coon

Missionærforflyttelser:

	Fra:	**Til:**			
21. november:					
Lyn Etta Larsen	Århus	Missionskont.	Dennis Q. Taylor	Århus	Fredericia
Eva Mortensen	Missionskont.	Århus	Dennis C. Smith	Herlev	Ballerup
Solveig Thrane	Bispebjerg	Missionskont.	LaVere Terry	Birkerød	Århus
Carole Hyden	Bispebjerg	Missionskont.	Wayne Knight	Frederiksberg	Nørrebro
Graydon Foulger	Charl.	Missionskont.	Brent J. Petersen	Indre By	Frederiksberg
Gary Petersen	Missionskont.	Ordrup	Lawrence Knighton	Østerbro	Søborg
Borge West	Vordingborg	Missionskont.	Richard Jensen	Ballerup	Østerbro
23. november:			John Stutznegger	Søborg	Indre By
Gary Olsen	Ørholm	Missionskont.	Don Vigo Taylor	Fredericia	Indre By
James Hansen	Missionskont.	Bispebjerg	Carl C. Nielsen	Nyborg	Århus
Wendell Larsen	Århus	Herlev	Harlo Von Mortensen	Hvidovre	Nyborg
Louis Kirby	Nørresundby	Vordingborg	Orlyn Lund	Missionskont.	Søborg
Arthur Larsen	Valby	Hvidovre	Douglas Labrum	Valby	Ørholm

Missionærankomster:

Med SAS fra New York er følgende missionærer ankommet til den danske misison:

20. november: *Rulon LaMoyne Skeem* fra Inkom, Idaho, beskikket til at arbejde på Bispebjerg.

Nile Q. Schow fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Nørresundby.

4. december: *Mac Vell James McKee* fra Midvale, Utah, beskikket til at arbejde i Glostrup.

Ronald Max Stanfield fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Tårnby.

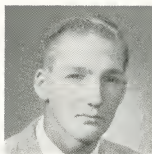
Robert F. Memmot fra Scipio, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

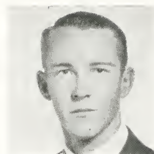
Steven Harold Rasmussen fra North Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Sønderborg.

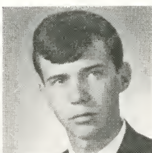
11. december: *Frank W. Olsen* fra Spanish Fork, Utah, beskikket til at arbejde i Bagsværd.

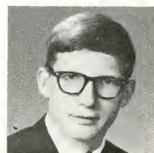
Charles Stephen Peterson fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

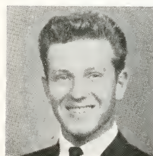
John Stenberg Hansen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aars.

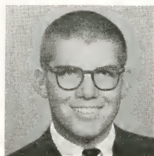

Rulon L. Skeem

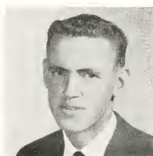

Nile Q. Schow

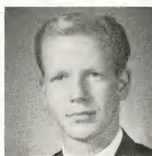

MacVell J. McKee

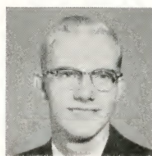

Ronald M. Stanfield

Robert F. Memmot

Steven H. Rasmussen

Frank W. Olsen

Charles S. Peterson

John Stenberg Hansen

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

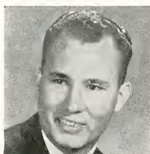
18. december: *Brent O. Cheney* fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Ålborg.

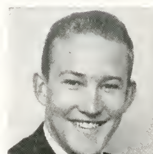
22. december: *Richard B. Pagett* fra Manassa, Colorado, efter sidst at have arbejdet i Odense.

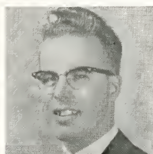
John R. Larsen fra Lyman, Wyoming, efter sidst at have arbejdet i Nordsjælland.

Kenneth A. Searle fra Bountiful, Utah, efter sidst at have arbejdet i Ringsted.

John C. Stutznegger fra San José, California, efter sidst at have arbejdet i København.

Brent O. Cheney

Richard B. Pagett

John R. Larsen

Kenneth A. Searle

John C. Stutznegger

KIRKENS LITTERATUR

Søg lærdom ved læsning og ved tro

Den bedste gave

er en af Kirkens bøger eller et abonnement på STJERNEN

PRISLISTE:

MORMONS BOG	»	5,00
MORMONS BOG, bibelpapir, guldsnit	»	17,00
LÆRE OG PAGTER	»	6,50
BIBEL-CITATER	»	2,50
DEN KOSTELIGE PERLE	»	3,00
EN ADVARSELS RØST	»	3,50
TROSARTIKLERNE, stift bind	»	7,00
TROSARTIKLERNE, blødt bind	»	9,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, stift bind	»	7,00
PROFETEN JOSEPH SMITHS LÆRDOMME, blødt bind	»	7,50
HVEM ER MORMONERNE? (ny udgave)	»	3,00
NY SANGBOG	»	10,00
SØNDAGSSKOLE-SANGBOG	»	1,00
SLÆGTSBOG, heftet	»	7,00
SLÆGTSBOG, indbundet	»	14,50
STJERNEN, årsabonnement (i udlandet $ 5,00)	»	25,00
do. halvårsabonnement (i udlandet $ 3,00) (Gavekort kan fås uden ekstra betaling)	»	13,00
ANETAVLER, halvcirkelformede, til 10 generationer	»	6,50
do. til arbejdsbrug	»	5,50
Mapper til genealogiske skemaer kr. 10,00	21,00	35,00
Slægtskalenderen (i udlandet $ 1.25)	»	7,00
PLATTER (bornholmsk keramik) med Salt Lake Templet	»	3,00

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER- DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Husk altid på talonen at anføre, hvad De ønsker, også selv om De har sendt brev med bestilling i forvejen.